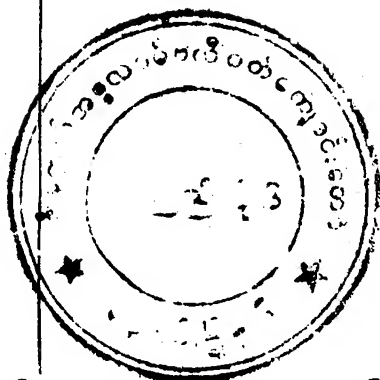

ကေ တ - မောင် သဲ နီ

အစ္စလာမ့်အမြင် နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး

ISLAMIC VIEWS ON NARCOTIC DRUGS

BY

KETA MAUNG THE-NI

ပထမ အကြိမ်
အုပ်စု (၂၀၀၀)
၁၉၇၉-ခု၊ ဇွန်လ

ဟစ်ဂျရီ ၁၃၉၉-ခုနှစ်
ရက်ပိလ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်
ပြုချက် အမှတ်-(၁၁၅၃၇)
မျက်နှာဖုံး ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၃၇၃)

မျက်နှာဖုံး- ချစ်ရတနာတိုး
ပန်းချီ-ကိုကိုနိုင် (ဒေသ-၁)
ဘလောက်- ဘသစ်အင်ဆန်း
တန်ဘိုး-ငါးကျပ်

ဖြန့်ချိရေး

အစ္စလာမ့်အလင်းစာပေတိုက်
၅၀၊ ၁၃၀ လမ်း၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမြင့်လွင် (ကြယ်နီစာပေ)
(၀၁၁၀၀)

၃၁-သရဖီလမ်း၊ နှင်းဆီကုန်း
သင်္ကန်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဒေင်္ဂါကျင် (၀၁၄၅၃)
ချစ်ရတနာတိုးပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၂၊ မန္တလေးလမ်း
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်။

“အို-မုအ်မင် သက်ဝင် ယံ
 ကြည်သူ အပေါင်းတို့၊ မုချ
 ကန် မူးယစ်စေတတ်သော အရာ
 များ သည်၎င်း၊ လောင်းတမ်း
 ကစားခြင်းသည်၎င်း၊ ရိုးရာနတ်
 ရုပ်ထု၊ ဆင်းတု အစရှိသည့် အ
 ရာများသည်၎င်း၊ မြားဖြင့် ကံ
 စမ်းခြင်း သည်၎င်း၊ အလွန်ဆိုး
 ရွား ညစ်ညမ်းလှသော အမှု
 ကိစ္စများ၊ ရှိုင်တူန်၏ အပြုအ
 မူများသာလျှင် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်
 ပေရာအသင်တို့သည် ထိုအရာကို
 ရှောင်ကြဉ်ကြ ကုန်လော၊ သို့မူ
 သာ လျှင် အသင် တို့ သည်
 အောင်မြင်ကြပေမည်။”

ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် (၅:၉၀)

“မူးယစ်စေတတ်သော အရာ
 အခးလုံးသည် “ဟရာမ်” အ
 လျှင်း မသောက်သုံးအပ်။”

မဟာ တမန်တော်မြတ်

ဤ

“အစ္စလာမ့်အမြင်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး”

စာအုပ်သည် မူးယစ်ဆေးဝါး တိုက်ဖျက်
ရေး လှုပ်ရှားမှုတခု ဖြစ်ပါသည်။

အသျှင်မြတ် အလိုတော်နှင့် ထိရောက်
စွာ အကျိုး ပြုနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်း....

ကေတ-မောင်သဲနီ

မာတိကာ

● အစ္စလာမ့်အလင်း စာစောင် 'အယ်ဒီတာချုပ် ဦးမောင်ကိုဂဖါရီ၏ အမှာစာ	၁
● နိဒါန်း	၃
● လူနှင့်အစားအစာ	၆
● မူးယစ်ဆေးဝါးအကျိုးထက် အပြစ်ကများ	၁၀
● လက်တွေ့ဆန်းစစ်ကြည့်ကြစို့	၁၂
ဘိန်း	၁၃
ဟီးရိုင်းအင်း(ခေT)ဘိန်းဖြူ	၁၅
မော်ဖင်း	၅၀
ကိုဒင်းနှင့်အခြားမော်ဖင်းဆင်းသက်နွယ်များ	၅၁
● ဘိန်းစစ်ပွဲ	၂၂
မာရီယွမ်နာနှင့်ဟရှူးရှ်(ခေT)ဆေးခြောက်	၂၅
● ဟရှူးရှူးနီ(ခေT)လျှို့ဝှက်လူသတ်ဂိုဏ်း	၅၈
အဲလ်အက်စ်ဒီ (L.S.D)	၃၁
ကိုကာရွက်နှင့်ကုတ်ကင်း	၃၃
အမ်ဖီတမင်း၊ ဘာဘီကျူရိတ်နှင့်	
ပက်သဒင်းဆေးများ	၃၄

● အရက်သည်လည်းမူးယစ်ထု'ထိုင်းဘေးအန္တရာယ်ပင်	၃၅
ယဇ်းဒါ၊ အရက်သမား	၄၅
● အမူးသမားဆူလာတ်အပါးမကပ်နှင့်	၄၆
● သာဝကကြီး အလီသခင် အရက်သောက်သည်	
ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါသလား	၄၈
● မူးယစ်ဆေးဝါးသောက်သုံးမှုကို လုံးဝပိတ်ပင်လိုက်	
ခြင်း	၅၁
● မြတ်တမန်၏ ဩဝါဒများ	၅၄
● လောကမှာ တားမြစ်သောအရက်	
ဂျနွတ်မှာခွင့်ပြုသလား	၆၁
● အဓိပ္ပာယ်မဲ့သောပုံပြင် ကုန်အာန်ကျမ်း၌ မပါ	၆၇
● မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် ဆေးလိပ် မည်သို့ဆက်စပ်နေ	
သနည်း	၆၉
● ဆေးလိပ်အန္တရာယ်	၆၉
● စုပေါင်းတိုက်ဖျက်ကြပါစို့	၇၄

မှီငြမ်း ကိုးကားသော စာအုပ်စာတမ်းများ

- ၁။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ ..... သီရိပျံ့ချီ မောင်လာနာသင်္ဃာတီ
အလင်းပြကျမ်း ..... မဟာမ္မဒ် ဟာရှင်မိနှင့်အဖွဲ့
- ၂။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် ..... သီရိပျံ့ချီ ဦးဘစိန် မဟာသိပ္ပံ
(မြန်မာပြန်) ..... ဂုဏ်ထူး
- ၃။ တမန်တော်မြတ် ..... သီရိပျံ့ချီ မောင်လာနာ သင်္ဃာတီ
အတွဲ(၃) ..... မဟာမ္မဒ် ဟာရှင်မိ
- ၄။ အစ္စလာမ့်ဖြစ်စဉ် ..... ဇေယျကျော်ထင်
သမိုင်း ..... ဗိုလ်မှူးဘရှင်
- ၅။ အစ္စလာမ်နှင့် ..... ဗိုလ်မှူးဟောင်း
အစား အစာ ..... အောင်မြင့်
- ၆။ သူတို့လင်မယား ၃၄ နှစ်..... သိန်းဖေမြင့်
- ၇။ ကျန်းမာရေးနှင့် ..... ဆရာဝန် တင်ရွှေ
ဆေးလိပ်
- ၈။ အခြေပြ ကမ္ဘာ့သမိုင်း ..... ဦးကြည်၊ (ရာဇဝင် ဂုဏ်ထူး)
..... ဘီအီးဒီ၊ ဘီအယ်၊ သမိုင်း
ကထိက
- ၉။ နိုင်ငံတော်ရေးရာသတင်းစဉ်များ
- ၁၀။ သုတပဒေသာစာစောင်များ
- ၁၁။ လူငယ်ဂျာနယ်များ

- ၁၂။ သတင်းစာများမှ ဆောင်းပါးများ၊ သတင်းများ
- ၁၃။ The Holy Qur-an (Translation in English)
By Abdul Majid Daryabadi.
- ၁၄။ The Holy Qur-an (Translation in English)
By Abdullah Yusuf Ali.
- ၁၅။ ——— By Marmaduke Pickthall.
- ၁၆။ A Short History of The Saracens.
By Ameer Ali.
- ၁၇။ Rabetat Al-Alam Al-Islam Journal.
(Muslim World, League, Mecca)
Vol 4, No-8, June 1977,
- ၁၈။ Alcohol — A Group of Muslim Brothers..
Tehrán-Iran,
- ၁၉။ သြစတြေးလျနိုင်ငံထုတ် Minaret စာစောင် အတွဲ
(၂) အမှတ် (၂) (၁၉၇၇ ခု ဇန်နဝါရီလထုတ်)

အမှတ် ၈၁

မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ်မှာ ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ခေတ်အဆက်ဆက်က ရှိလာခဲ့ပေသည်။ ယခုခေတ်တွင်မူ အလွန် ဆိုးရွားသော အခြေအနေသို့ရောက်ရှိ လာပြီး၊ “ဘိန်းဖြူအန္တရာယ်” နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုများ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ အခြားတဖက်တွင် စာရိတ္တ ယုတ်ပြားလာသည်ကိုလည်း ဝမ်းနည်းဖွယ်တွေ့ရလေသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသည် စာရိတ္တယုတ်ပြားရေးကို ဖြစ်စေသည့် ကြီးမားသော အန္တရာယ်တရပ် ဖြစ်၏။

လူငယ်တို့၏စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ရှောင်ရှားရေး ဆောင်ရွက်ရာ၌ ဘာသာ သာသနာ၏ ကဏ္ဍမှာ အလွန်အရေးကြီးလှပေသည်။ ဘာသာတရားသည် အကျင့်စာရိတ္တ မြှင့်တင်ရေး၊ လူကို ယဉ်ကျေးသော လူဖြစ်အောင် ဖန်တီးရေးအတွက် ထွန်ကားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အခြားအရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများမှာ ဘာသာတရားကိုးကွယ်သော တိုင်းပြည် ဒေသများ ဖြစ်၍ မေတ္တာတရား ဂါရဝတရား အလေး ထားကြလေသည်။ ယခုခေတ် အခါသမယ

တွင် ဘာသာတရား ကျင့်သုံးမှု ပေါ့ကလားပြီး မေတ္တာတရား
ဂါရဝတရား ခေ၍ပေးလားလည်းမှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်
ဖြစ်ပေသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးသည် ဘာသာတရားကျင့်သုံးမှုကိုအများ
ဆုံးအနှောက်အရှက်ပေးနိုင်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ်
ကို တိုက်ဖျက်မှု စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး ဖြစ်နိုင်မည်။ နိုင်ငံအစိုးရ
အနေဖြင့် ဤအန္တရာယ်ကို စစ်ဆင်ရေး အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်း
အသံလွှင့်ဌာနနှင့် စာနယ်ဇင်းများမှတစ်ဆင့် လှုံ့ဆော်၍၎င်း
တိုက်ဖျက်နေသည်ကို အားရဘွယ်တွေ့မြင်ရသည်။ ကျောင်း
များမှ ပညာပေးခြင်းဖြင့်တည်း၊ ဥပဒေဖြင့် အရေးယူခြင်း
ကတမျိုး၊ ဆေးကုသပေးခြင်းဖြင့်တို့ လုပ်ဆောင်နေသည်ကို
ခြွင်းချက်မရှိ တက်ကြွစွာ ပါဝင်ထောက်ခံရပေသည်။

လူ့ဘဝတလျှောက်လုံးအတွက် ပြည့်ဝစွာ လမ်းညွှန်သည့်
အစ္စလာမ့်ကမူ ဤကြီးမားလှသော အန္တရာယ်နှင့်ပတ်သက်၍
ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ သွန်သင်ဆုံးမထားပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့
အစ္စလာမ့် အလင်း စာစောင် အယ်ဒီတာ အဖွဲ့ဝင် ကေတ-
မောင်သဲနီ အနေဖြင့် ရှုဒေါင့်မျိုးစုံမှ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး
“အစ္စလာမ့်အမြင်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး”ကိုရေးသားတင်ဆက်
လိုက်ခြင်းမှာ လိုဉာဏ်သော အခါသမယ၌ တိုင်းပြည်၏ တာ
ဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း။

မောင်ကိုဂမါရီ

(အယ်ဒီတာချုပ်၊ အစ္စလာမ့်အလင်း စာစောင်)

နိဒါန်း

မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်သည် လူသားမျိုးနွယ်အတွက် ကြီးမားသောအန္တရာယ်တရပ် ဖြစ်လေသည်။ ယင်းပြဿနာကို နိုင်ငံတနိုင်ငံတည်းနှင့်သာ ဆိုင်သည်ဟု သတ်မှတ်၍ မရတော့ပေ။ တကမ္ဘာလုံးအတွက် ပြဿနာဖြစ်နေသည့် ဤအန္တရာယ်သည် ယဉ်ကျေးမှုအရ ပထဝီနယ်နိမိတ်အရ ဘာကိုမျှ အသိအမှတ် မပြု၊ အသား အရောင်၊ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဌာန်ကိုလည်း ရှောင်ရှားသည်မဟုတ် လူ့ဘောင် ဟရပ်လုံးကို အခွင့်သာလျှင် သာသလို ဖျက်ဆီးသွားမည်သာဖြစ်၏။

ကမ္ဘာအနှံ့ပျံ့နှံ့လွယ်သလောက် လူငယ်လူရွယ်တို့ကို အတိုင်းထက်အလွန် ဖျက်သီးပစ် နေသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးအားလုံးထဲတွင် ဘိန်းဖြူသည် ဒုက္ခ အပေးဆုံး၊ လူမှုရေး ပြဿနာအပေးဆုံး၊ လူညွန့်တုံးအောင် ဖျက်ဆီးတတ်ဆုံးဟု သတ်မှတ်ထားလေသည်။

မူးယစ်ထုံထိုင်းစေသော အန္တရာယ်များတွင် အကျယ်ပြန့်ဆုံးနှင့် အနက်ရှိုင်းဆုံးသော အန္တရာယ်မှာ အရက်ဖြစ်သည်။ ဘိန်းဘင်းကဇော် လှော်ဇာအရက် စသည့် ယစ်မျိုးမျိုးတွင် အရက်သည် လူအများဆုံးသောက်သုံးရာဖြစ်၏။ “သေရည်သေရက် လူကိုဖျက် အရှက်ရမည်ကြောက်”၊ “ခါးကိုဖျက် စပါမျက်၊ လူကိုဖျက်အရက်” စသည်ဖြင့် အဆိုရှိလေသည်။

အရက် စွဲသူလည်း များ လှသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း ဘိန်းဖြူအန္တရာယ်နည်းတူ ဂရုစိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

တဖန် ယနေ့ လူငယ်လူရွယ်တို့ အတွင်း မူးယစ်ဆေးဝါး စတင်ဝင်ရောက်ရာ ပေါင်းကူးတံတားမှာ ဆေးလိပ်ပင် ဖြစ် သည်။ ထိုဆေးလိပ်မှတစ်ဆင့် ဆေးခြောက်ဆေးလိပ်၊ ဘိန်းဖြူ စီးကရက် စသည်ဖြင့် တဆင့်ပြီးတဆင့် တက်လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်တို့ ဆေးလိပ်သောက်မှုကိုလည်း လစ်လျူ ရှုထား၍မဖြစ်ပေ။

နယ်ချဲ့သမားနှင့် နယ်ချဲ့ လက်ဝေခံ အမျိုးသား သစ္စာ ဖောက်ဖျားက သူတို့ အင်အားစုမှတစ်ဆင့် နိုင်ငံအနာဂတ် အင်အားကောင်းများကို ဖျက်ဆီး လိုကြသည်။ မသမာသူ စီးပွားရေးသမားများမှတစ်ဆင့် ဘိန်းဖြူကိုသွင်းကာ လူငယ် လူရွယ်တို့ကို ဖျက်ဆီးရန် ကြံစီခြင်းသည် နိုင်ငံကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံရွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လူငယ်တို့၏ တက်ကြွ နိုးကြားမှု၊ စူးစမ်း လေ့လာမှု၊ တီထွင်ကြံဆမှုကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းသည် တနည်းအား ဖြင့် နိုင်ငံချစ်စိတ်ကို ဖျက်ဆီးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လူ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အကျင့်စာရိတ္တကိုလည်း ထိပါးစော်ကားနေ သော ယင်း ဘိန်းဖြူအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် လူငယ်ထု တရပ်လုံးအပေါ်၌ စုပေါင်းတာဝန်ရှိသလို တဦးချင်းလည်း မိဘပြည်သူနှင့် ပူးပေါင်းပြီး တိုက်ဖျက်ရမည် ဖော်ထုတ်ရ မည်ဖြစ်သည်။

ယင်း မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ်များကို နှစ်ပေါင်း (၁၄၀၀)ကျော်ကပင် မဟာတမန်တော် မဟာဗုဒ္ဓ သခင်သည် ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်နှင့်တမျိုး မိမိဩဝါဒဖြင့် တဖုံ ပြတ်သားစွာ တိုက်ဖျက်နှိမ်နင်းခဲ့သည်။ ယင်းသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ထူးခြားသော အောင်ပွဲတရပ် ဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်များနှင့်ယင်းအန္တရာယ်များကို အချိန်မှီကာကွယ်ရန် လူအများအား တင်ပြလိုသည်မှာ ကြံ့ပြီဖြစ်သည်။ ယင်းဆန္ဒကို ရန်ကုန်မြို့ အစွလာမ့်ဓမ္မဗိမာန်က ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့သဖြင့် ၁၈-၉-၇၇ နေ့က ဟောပြော တင်ပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။ တဖန် ၁၉၇၈ ဧပြီလထုတ် အစွလာမ့်အလင်းစာစောင် အမှတ် (၁၆) တွင်လည်း ဆောင်းပါး အဖြစ် အနည်းငယ် ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဤစာအုပ် ထုတ်ဝေရန် အကြံပေး တိုက်တွန်းခဲ့သော ဟာဂျီ ဦးကျော်ခင်၊ သင်္ကန်းကျွန်း မြို့နယ်မှ ကိုကျော်မြင့်၊ ကိုဘုရစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးတွင် ကူညီခဲ့ကြသော စာရေးဆရာ ဝါးခယ်မ-မောင်မင်းနိုင်၊ ကိုအောင်(ထ-စ-က)၊ ခင်မြနိုင်တို့နှင့် တည်းဖြတ်ပြီး အမှာစာရေးပေးသော အစွလာမ့်အလင်းစာစောင် အယ်ဒီတာချုပ် ဦးမောင်ကို- ဂပါရီ တို့အားလည်းကောင်း ကျေးဇူး တင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုပါသည်။

ကေတ-မောင်သဲနီ A.G.T.I (CIVIL)
(အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်၊ အစွလာမ့်အလင်းစာစောင်)

လူနှင့် အစားအစာ

“သမုဒ္ဒရာဝမ်းတထွာ”ဟု ဆိုကြသည်။

တထွာမျှပင်ရှိသော ဝမ်းဗိုက် အတွက် နေ့စဉ်နှင့် အမျှ အဟာရအပေါင်းကို ဖြည့်ဆည်း နေရသည်။ ယင်းသို့မဖြည့် ဆည်းကံလည်း မဖြစ်၊ ထို ဝမ်းဗိုက်တထွာကို လစ်လျူ ရှုထား ပါက—

- (က) ငတ်မွက်ခြင်း ဝေဒနာကို ခံစားရမည်။
- (ခ) အဟာရ ငြိတ်ပြီး ပိုန်ချိုး ချိနဲ့ အင်အားဆုတ် ယုတ်မည်။
- (ဂ) နောက်ဆုံး လုံးဝ အဟာရ ကင်းမဲ့သောကြောင့် အသက်ပင်ဆုံးရှုံးရမည်။

ထို့ကြောင့် လူအများသည် သက်တန်းတည်တန့် ခိုင်မြဲစေ ရန်၊ ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်ဝစေရန်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ထွားကြိုင် သန်မာစေရန်၊ စာနပ်ရိက္ခာကို မှီဝဲစားသုံးရပေမည်။

ယင်းသို့ အစားအစာကို စားသုံးရာတွင် စားတတ်ပါမှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းပေမည်။ မစားတတ်ပါက သို့မဟုတ် မဆင် မခြင် စားသုံးပါက “အစားမတော်တလုပ်” ဆိုသကဲ့သို့ အန္တရာယ်ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစားအစာကို စားသုံးရာတွင်—

(၁) တာဝန်မဲ့ အစာစားခြင်း၊

(၂) တာဝန်သိသိ အစာစားခြင်း ဟူ၍ (၂)မျိုးရှိရာ၊

တာဝန်မဲ့ အစာစားခြင်းဆိုသည်မှာ ဆာသောင်ခြင်းကို နှစ်သိမ့်စေရန်၊ ဟာနေသော ဝမ်းဗိုက်ကို ဖြည့်တင်းရန် ဟူ သောလောလောဆယ်အကျိုး အတွက် စားခြင်းကို ဆိုလိုပါ သည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စားပါက တွေ့ကရာရှစ်သောင်း စား၊ ဗရမ်းဗတာစား၊ ကြိုက်တာစား၊ ရွေးချယ်ဘို့လိုမည် မဟုတ်ပေ။ စားလိုရာစားနိုင်ပါသည်။

တာဝန်သိသိ စားမည် ဆိုပါက မှတ်စလင် များ အနေ ဖြင့်—

“ငါအသျှင်မြတ်သည် ဂျင်နှင့် လူသားကိုငါအား
(အေဘာဒတ်) ပြုရန် (၀၁) ငါ၏ ဝတ္တရားများကို
ထမ်းဆောင်ရန် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။”

ကုရ်အာန်(၅၁:၅၆)

အရ ကျွန်ုပ်တို့၏ သက်တမ်းတွင် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် ပေးအပ်ထားသော တာဝန်ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သက်တမ်းကို ခိုင်မြဲစေ

ရန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရပေမည်။ သက်တန်း ခိုင်မြဲပြီး ချီချိနဲ့နဲ့ နေပါကလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်တာဝန် ကိုမှ မထမ်းဆောင်နိုင်၊ မည်သူ့ကိုမှလည်း အကျိုးမပြုရ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်မည်။ ထို့ကြောင့် အစား အစာ ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသား၊ သွေး၊ ဦးဇောက်ကို အားဖြစ်စေရမည် အဟာရ ဖြစ်စေရမည်။ အကျိုး ဖြစ်စေရ မည်။ ထို နောက် အကျင့်စာရိတ္တမပျက်ပြားစေဘဲ ကောင်း မွန်တိုးတက်စေရမည်။ ယင်းသို့ စိတ်ရင်းစေတနာ ထားပြီး စားသုံးခြင်းကို ရည်ရွယ်ချက်နှင့် စားသုံးခြင်း၊ (၀၇) တာဝန် သိသိစားသုံးခြင်းဟု ခေါ်လေသည်။

ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ် (၇:၃) တွင်

“စားကြလော့၊ သောက်ကြလော့၊ သို့သော် မဖြုန်းတီးကြလင့်၊ အသျှင် မြတ်သည် ဖြုန်းတီးသူ တို့ကိုမြတ်နိုးတော်မမူပေ”

ဟူ၍၎င်း (၁၆:၁၁၄) တွင်တဖန်

“ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူသားသည့် တရားသော၊ သန့်ရှင်း သော အစား အာဟာရများကို မှီဝဲ စားသောက်ကြ လော့၊ သင်တို့သည် အမှန်ပင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် ကို ခဝပ်ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြလျှင် အသျှင်၏ကျေးဇူးတော်များကို တသ သတိရပြီး ကျေးဇူး တင်ကြ ကုန်လော့”

ဟူ၍၎င်း ပေါ်ပြထားပေရာ မွတ်စလင်များအဖို့ စားခြင်း၊
 သောက်ခြင်းသည် တာဝန်တရပ် ဖြစ်ရုံသာမက ယင်းအစား
 အစာများမှ လည်း “တရားသော” “သန့်ရှင်း လတ်ဆပ်
 သော” အဟာရဖြစ်စေသော” အစာများကိုသာ စားရပေ
 မည်ဟုလည်း သဘောပေါက်ရပေမည်။ ထိုမျှမက လိုသည်
 ထက်ပို၍ မဖြုန်းဘီးရန် သတိထားကြရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ကျေး
 မွေးစောင့်ရှောက်ဘော်မှုသော အသျှင်မြတ်ကိုလည်း တသ
 သတိရ ကျေးဇူးတင်ကြရပေမည်။

လောကကြီးထဲတွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကြောင့် စားသောက်ဖွယ်ရာ အများအပြားသည် သဘာဝ
 အစကပင် ရှိနှင့်နေခဲ့လေသည်။ ၎င်းသဘာဝ အလျှောက်
 ရှိနေသော အစားအစာများကို လူတို့သည် ပြုပြင်မွမ်းမံ၍
 အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ပြုလုပ်ကာ စားသောက်ကြလေသည်။
 ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မက္ကာ ရွှေမြို့တော်၌ ကျရောက်ခဲ့
 သော—

ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် (၁၆:၆၇) တွင်

“အသင်တို့သည် စွန့်ပလ္လံ့နှင့် သပြက်သီး တို့မှ
 မူးယစ်စေတတ်သောအရာနှင့် ကောင်းသောအဟာရ
 များ ပြုလုပ်ကြ၏။”

ဟု ဆိုထားလေသည်။

ယင်းအာယဒ်တော် ကျလာသည့် အခါတွင် မက္ကာမြို့
 တဝိုင်းလုံး၌ ရှုရီအတ်ဟုခေါ်သော မွှေစည်းကမ်းများမပေါ်
 သေးပေ။ အစ္စလာမ်သာသနာကို မော်ထုတ်ဆဲကာလ ဖြစ်

လေသည်။ ထိုစဉ်က မက္ကာမြို့တဝှမ်းလုံးတွင် လူအများစုသည် အရက်သေစာအစရှိသည့် မူးယစ်စေတတ်သော အရာများကို သောက်စားနေခဲ့ကြပါသည်။ ရှုရစ်ကံနှင့် ဒုစရိုက်မှုများကို ရှောင်ကျဉ်လေ့ ရှိသည့် ဟနီးဖ် လမ်းစဉ် လိုက်သူများသည် မူးယစ်ဆေးများကို စက်ဆုတ်ခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆရ၏။

ထိုခေတ်က အာရေဗျ တခွင်တပြင်တွင် မူးယစ်စေတတ်သော အရာ၏ အမျိုးအမည်ပေါင်းမှာ ရာပေါင်းများစွာ ရှိသည်။ လမ်းတို့၏ ထောင့်တိုင်း ထောင့်တိုင်းတွင် ထင်ရှားသော အရက်ဆိုင်များ ရှိသည်။ အရက်ရောင်းသည် ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်သည်ဟူသော ဝေါဟာရနှင့်မခြားပေ။ သောက်စား မူးယစ်သူများသည် တဦးအိမ်တဦးလှည့်ကာ သောက်စားကြလေသည်။ ကုလားအုပ်သားဖြင့်မြီးကြသည်။ ကခြေသည်များ၊ အဆိုတော်များ ဖြစ်သော အမျိုးသမီးတို့ကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်၍ အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက်မြူးကြသည်။ ရေချိန်ကိုက်၍ အတော် မူးကြပြီရှိသော်၊ ကာမဂုဏ်ဝဲဩဇာတွင် ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင် နှစ်မုန်းကြလေသည်။ ကဗျာဆရာ အကျော်အမော်တို့လည်း ၎င်းတို့၏ အရက်သေစာ သောက်ခြင်းနှင့် လောင်းတမ်းကစားခြင်း၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်ပါးခြင်းတို့ကို အမှုန်းတင်ကာ ချီးကျူးမဆုံးပွဲနွဲ့သီဆိုကြလေသည်။

မူးယစ်ဆေး၎င်းအကျိုးထက် အပြစ်ကများ

“ရှာနေနို့ဇုလ်” ဟု ခေါ်သော ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် ကျရောက်ခြင်း သမိုင်းများအရ တနေ့သော အခါတွင်

သာဝကကြီး အုမရ်၊ သာဝကကြီးမုအာသ်နှင့် အချို့ သာဝကကြီးများသည် တမန်တော်မြတ်ထံသို့ သွားရောက်၍ “အို... အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ တမန်တော် သေရည် သေရက်သည် အသိဉာဏ်ကိုလည်း ချို့ယွင်းစေ၏။ ဥစ္စာနေကိုလည်း ဆုံးပါးစေ၏။ သို့အတွက်သေရည်သေရက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တပည့်တော်တို့အားအဆုံးအဖြတ်ပေးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအခါ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ထံတော်မှ—

“(အို- တမန်တော်) အ ချို့ သော သူတို့သည် မူးယစ်စေတတ်သော အရာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်း၊ လောင်းတမ်း ကစားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်း အသင့်ထံမေးမြန်းကြလေသည်။ အသင့်သည် (ယင်းသူတို့အား- အိုအချင်းတို့) ထိုနှစ်မျိုးလုံးတို့၌ ကြီးလေးသော အပြစ်များသည်လည်း ရှိ၏။ လူတို့အဘို့အရာ (အနည်းငယ်သော) အကျိုးကျေးဇူးများသည်လည်း ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ယင်းအမှုနှစ်မျိုးလုံး၏ အပြစ်များသည် ထို အမှုနှစ်မျိုးလုံး၏ အကျိုးကျေးဇူးထက် အလွန်ကြီးလေးပေသည်ဟု ဖြေကြားပါလေ။”

ဟူသော ကျမ်းတော်မြတ် ကုရ်အာန် (၂:၂၁၉) ကျရောက်လာခဲ့ပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ကျမ်းတော်မြတ်ကုရ်အာန်က မိန့်ကြားသကဲ့သို့ပင် မူးယစ်စေတတ်သော အရာများနှင့် လောင်းတမ်းကစား

ခြင်းတို့သည် တခါတရံ အနည်းငယ် အကျိုးရှိသည်ကိုလည်း
တွေ့ရပေသည်။ ဥပမာ- လောင်းတမ်းကစား၍ တခါတရံနိုင်
မည်၊ သို့သော်များသောအားဖြင့်ရှုံးမည်၊ ဤသို့ပင် မူးယစ်
စေတတ်သော စားသောက်ဖွယ်ရာ များမှာ ဆေးဘက် ဝင်
သည်များကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် မူးယစ်ဆေး
ဝါးဟုခေါ်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး ဟူသည်
လူသားများအတွက် လုံးဝအသုံးမဝင်ဟုကား မဆိုနိုင်ပေ။
သူ့နေရာနှင့်သူ့အသုံးဝင်သည်လည်း ရှိပေသည်။ သို့သော်
ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကပိုသည် ဟူသော ကျမ်းမြတ်၏
အဆိုကို ဆန်းစစ်ကြည့်ပါက ထင်ရှားစွာ သိနိုင်ကြပေမည်။

လက်တွေ့ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြစို့။

“ခမ်ရီ”ဟူသည် အသိဉာဏ်ကို ဖုံးအုပ်စေ၍ မူးယစ်စေ
တတ်သော အရာအားလုံးအတွက် အသုံးပြုသော အမည်ဖြစ်
သည်။

(တားဂျုံဂျုံလ်အူရှစ်.)

“ခမ်ရီ”ဟူသည် မည်သည့်အရာမှမဆို စစ်ဟုတ်တားသည့်
မူးယစ်စေတတ်သော အရည်ကို ဆိုလိုသည်။

(တားဂျုံဂျုံလ်အူရှစ်း)

“ခမ်ရီ”ဟူသည် အသိဉာဏ်ကို တွေ့ဝေဖုံးအုပ်စေသော
အရာကိုဆိုလိုသည်။ (ဗုခါရီ)

ထို့ကြောင့် မူးယစ် ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေ တတ်သော
အရာအားလုံးသည် ကျမ်းတော်မြတ် ကုန်အာနိကံ ဖော်ပြ

ထားသော “ခမ်ရီ” ဟု ခေါ်သည့် ဝေါဟာရ အတွင်း၌ အကြုံးဝင်နေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

“ခမ်ရီ” ဟု ခေါ်သော မူးယစ်ထုထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော အရာတို့တွင် ဘိန်း၊ ဘိန်းဖြူ၊ မော်ဖီယား၊ ဆေးခြောက်၊ ဟရှီးရ်၊ ပက်သဒင်း၊ ကုတ်ကင်း၊ အဲလ်၊ အက်စ်၊ ဒီ၊ အက်ဖီ၊ တမင်း၊ ဘာဘီကျူရိတ် စသည်တို့အားလုံးပါဝင်လေသည်။ ယနေ့ ကမ္ဘာတွင် မူးယစ်ဆေးဝါး အမျိုးပေါင်း (၃၀၀) ကျော် ရှိလေသည်။

ဘိန်း။ ။ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံ အများအပြားမှ လူငယ်များ၏ ဘဝကို ဖျက်ဆီးလျက်ရှိသော ဘိန်း၊ မော်ဖီယားနှင့် ဟီးရီးအင်းများကို ပေါ်ပီပန်းပင် ခေါ် (ပေပါဗါ ဆွန်းနီ ဖါရန်) ဟု လူသိများသော ဘိန်းပင်များ၏ အစေ့အိမ်များမှ ထုတ်ယူရရှိသည့် စေးပျစ်ခဲတမျိုး ဖြစ်သည်။

ဘိန်းပင်များကို ဘူလ်ဂေးရီးယား၊ အိန္ဒိယ၊ အီရန်၊ ဂျပန်၊ ပါကစ္စတန်၊ ဗီယက်နမ်မြောက်ပိုင်း၊ တူရကီ၊ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုနှင့် ယူဂိုဆလားဗီးယား နိုင်ငံများတွင် မော်ဖီယား၊ ကိုဒင်း စသည့် ပေါ်စပ်ရန် တရားဝင် စိုက်ပျိုးကြသည်။ သို့ရာတွင် တူရကီ၊ အိန္ဒိယ၊ အီရန်နှင့် ပါကစ္စတန် နိုင်ငံတို့တွင် ဘိန်းပင်များကို လိုသည်ထက် ပိုမိုစိုက်ပျိုးကြပြီး မက္ကဆီကို၊ အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း ထိုင်းနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းနှင့် လောနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းတို့ ဆိုရာ “ရွှေတြိဂံ နယ်မြေ” ဟု ခေါ်သော အရပ်တွင်မူ ဥပဒေမဲ့ စိုက်ပျိုးကြသည်။

နိုင်ငံအများတွင်ဘိန်းပင်မှ ဘိန်းထုတ်ယူဖို့ထက် ဘိန်းစေ့
ရရှိနှင့် လှပသောဘိန်းပင်များ၊ ရရှိဖို့အတွက် အဓိကထားပြီး
စိုက်ပျိုးကြသည်။ ဘိန်းစေ့တွင် တန်ဖိုးကြီးသောအဆိတမျိုး
ပါရှိသည့် အစာအဟာရ ပါဝင်၏။ ယင်း ဘိန်းစေ့များကို
ကြိတ်ခြင်းဖြင့် ဆီရရှိသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကိတ်မုန့်များနှင့်
မုန့်ညက်များတွင် ဘိန်းစေ့ကို ထည့်သွင်း အသုံးပြုကြသည်။

ဘိန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ဗဟုသုတများကို အစောဆုံး သိရှိ
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သူများမှာ ဘီစီ(၅၀၀၀)ခန့်ကမက်ဆိုပိုတေး
မီးယားအောက်ပိုင်း (ယနေ့အီရက်)တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသော
ဆူမားရီးယန်းလူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ ဘိန်း၏ ဆေးဘက်ဝင်
ဂုဏ်သတ္တိများ ဗဟုသုတများကို ပါရှားနှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံများ
သို့ ဘေဘီလုံနီးယန်း လူမျိုးများက ပြန့်ပွားစေခဲ့သည်။
ဂရိနှင့် အရပ် လူမျိုးများ ကလည်း ဆေးဝါး လုပ်ငန်းများ
အတွက် ဘိန်းကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ အိန္ဒိယတွင် ဘိန်းစိုက်
ပျိုးခြင်းကို ၁၁-ရာစုနှစ်မှ စတင်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံအတွင်း ဘိန်း
ထုတ်လုပ် သုံးစွဲမှုတို့သည် မဂိုမင်းများ လက်ထက် ၁၆-ရာစု
တွင် နေရာယူလာခဲ့ကြောင်း အစောဆုံး မှတ်တမ်းပြုထား
ပေသည်။

ဘိန်းကို ဥရောပတိုက်တွင်လည်း အလယ်ခေတ်ကတည်း
က သိရှိနေခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် နာမည် ကျော်ကြားသည့်
သမားတော်ကြီး ပါရာဆဲလဆပ်စ် သည် သူ့ လူနာများ
အား ကုသရန်အတွက် ဘိန်းကို အသုံးပြုခဲ့ဘူးလေသည်။

ဘိန်းသည် ဆေးပညာအလိုအရ အလွန် အရေးပါသည့်
ဆေးဝါးတမျိုးဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ဆေးဝါးကုထုံး၌

မူ ဘိန်း အယ်လကာလွှိုက်များ (မော်ဖင်းနှင့်ကိုဒင်း) နှင့် ဖန်တီးထုတ် မူးယစ် ဆေးဝါးများ (ပက်သဒင်းနှင့် မီသာ ဒိုင်း) ကို ဘိန်းအစား အသုံးပြုကြသည်။ ရှေးအစဉ်အဆက် ကတည်းက ကုထုံးဝင်ပစ္စည်းတရပ်အနေနှင့် အသုံးကျခဲ့သော ဘိန်းမှာ ယနေ့တွင် မော်ဖင်း၊ ကိုဒင်း ထုတ်လုပ် ဖေဖ်စပ် ရန်အတွက် အရေးပါသော ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတမျိုးဖြစ်လာခဲ့ ပေသည်။

ဘိန်းကို မူးယစ်စေသော ဆေးဝါးတရပ် အနေနှင့် အစ တွင် အသုံးချခဲ့ကြသည်။ စားသောက်ခဲ့ကြသည်။ ဘိန်းရူ ခြင်း အနေနှင့်မူ မကြာလှသေး၊ နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ်မျှ သာ ရှိပေလိမ့်မည်။

ဟီးရိုးအင်း(ခေ)ဘိန်းဖြူ

ဘိန်းကို စားရုံ ရှူရုံသာ အသုံးပြုကြသော်လည်းဘိန်းစိမ်း မှ တဆင့် ထုတ်လုပ်သော မော်ဖင်းနှင့် ဟီးရိုးအင်းကိုမူ ရှူရုံ သာ မက ထိုးဆေးအဖြစ်ပါ အသုံးပြုကြသည်။ ဟီးရိုးအင်း မှာ မော်ဖင်းကို အက်ဆီတိုင်းအုပ်စုသွင်းပေးခြင်း (ဒိုင်အက် ဆီတိုင်းမော်ဖင်း) မှ ဆင်းသက် လာသော ပစ္စည်း ဖြစ်လေ သည်။

နောက်ဆုံးပေဖီ သေမင်း၊ သေမင်းဖြူ၊ နှုတ်လျှာခဲ လူ သတ်ကောင်၊ အသံတိတ်လူသတ်သမား၊ မစားကောင်းသော သစ်သီး၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ညှဉ်း၍သတ်သော သေမင်းဟူ၍ ဟီးရိုးအင်းကို ကပ်ပွန်းတတ်ကြ လေသည်။ ဟီးရိုးအင်းသည်

ကြောက်ရွံ့တယ်ရာကောင်းလှသော အမည်နာမများ ပိုင်ဆိုင်သကဲ့သို့ပင် တန်ခိုး အာနိသင်ကလည်း ထက်မြက်လှပေသည်။ ယင်းထက်မြက်မှုသည် လူတိုင်း၏စွဲမက်မှုကို ဖမ်းယူနိုင်သကဲ့သို့ လူမျိုးနှယ်ဆက် တခုလုံး ပျက်ပြုန်း ချုပ်ငြိမ်းစေသည်အထိ အန္တရာယ်ကြီးမားလှပေသည်။

ဂျွန်ဟော့ကင်း တက္ကသိုလ်၊ ဘဲလ်တီမိုး ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဌာန(မေရီလန်ပြည်နယ်)မှ ပါမောက္ခ ဆိုလိမုန်ဆင်းဒါးနှင့် အမျိုးသမီးလက်ထောက် ကင်ဒေ့စ်ပတ်တို့သည်မူးယစ်ဆေးဝါးများ သုံးစွဲမှုကြောင့် သုံးစွဲသူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဦးကျောက်တွင် မည်သို့မည်ပုံ ထိခိုက်စေမှုကို သုတေသနပြုစမ်းသပ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့စမ်း သပ် တွေ့ရှိချက် အရ ကြောက်ခမန်းလိလိ ဦးကျောက်အာရုံကြောများ ပျက်စီးစေကြောင်းသိရှိခဲ့ရလေသည်။ ပထမသတ္တဝါတို့၏ ဦးကျောက်များဖြင့်စမ်းသပ်သည်။ နွား၊ ကြောင်၊ မျောက်တို့၏ ဦးကျောက်တို့ဖြင့် စမ်းသပ်ရာတွင် မူးယစ်ဆေးဝါးဖြစ်သော မော်ဖင်း၊ ကိုဒင်းနှင့်ဘိန်းဇွိုများကို သတ္တဝါတို့၏ ဦးကျောက်တွင်းသို့ ထိုးသွင်းသည်။ ထိုသို့ထိုးသွင်းပြီးနောက် တုံ့ပြန်မှု မည်သို့မည်ပုံရှိကြောင်း စောင့်ကြည့် ခဲ့ကြသည်။ တုံ့ပြန်မှုများ ကိုလည်း တုံ့ပြန်မှုတိုင်း ကရိယာအကူအညီဖြင့် မှတ်သားခဲ့၏။ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ထိုးသွင်းပြီးနောက် (၁၀)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ထိုးသွင်းထားသော ဆေးဝါးများကို အစစ်ခံသဘော ပြုလုပ်ထားသော ကိုရိယာအတွင်းသို့ ထုတ်ယူစစ်ခံလိုက်ကြသည်။ ဆေး

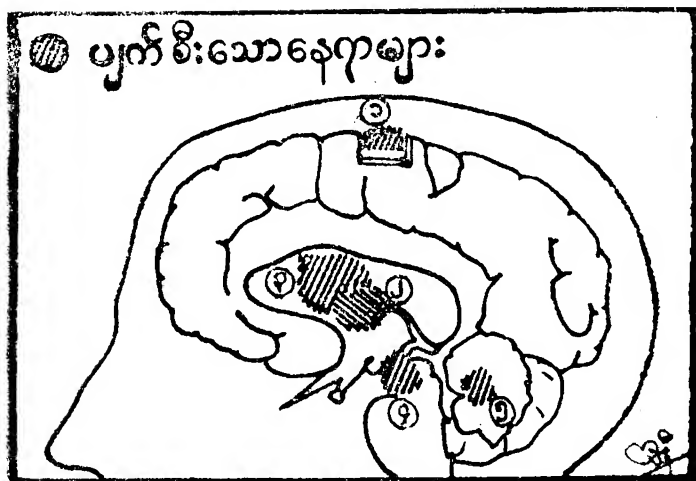

ဝါးများကို ထုတ်ယူပြီးနောက် ဦးနှောက်ကို ပြန်လည်စစ်ဆေးကြည့်ရှုသောအခါ ဆေးဝါးများသည် ဦးနှောက်အစိပ်အပိုင်းတို့ကို အဆိပ်အတောက်ဖြစ်စေပြီး ပျက်စီးနေကြောင်း တွေ့ရပြန်သည်။ တွေ့ရှိချက်ကို ပိုမိုမှန်ကန်စေရန်အတွက် ထိုဦးနှောက်အတွင်းသို့ ရေဒီယို ဘေတ်ရောင်ခြည်ဖြတ်သန်း စီးဆင်းစေသော အခါ ဦးနှောက်အစိပ်အပိုင်းများစွာ ပျက်စီးနေကြောင်းကို ထင်ရှားစွာတွေ့ရှိရသည်။

လူ၏ ဦးနှောက်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ လုပ်ဆောင်ချက်များအတိုင်း စမ်းသပ်ပြန်ရာ လူ၏ဦးနှောက်အစိပ်အပိုင်းများစွာသည်လည်း ဆေးဝါး၏ ပျက်ဆီးခံရကြောင်း ပျက်စီးရကြောင်းအပြေရရှိခဲ့၏။

လူ၏ဦးနှောက်တွင် လူသားတဦးအတွက် ရှေ့ဆောင်ကြံဆ ပြုလုပ်နိုင်ရန် လည်းကောင်း၊ လှုပ်ရှားနိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ ခံစားမှု အာရုံဖြင့် ခံစားနိုင်ရန် လည်းကောင်း စသည့် များစွာသော အစိပ်အပိုင်းများ တည်ရှိကြလေသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲသောက်သုံးသူ အနေဖြင့် ဆေးဝါးကြောင့် ယင်း၏ ဦးနှောက်အစိပ်အပိုင်း ငါးခုကို ပျက်ဆီးခံရကြောင်း၊ ပျက်စီးစေကြောင်း လေ့လာသူတို့ အနေနှင့် ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ပျက်စီးရသည့် အစိပ်အပိုင်းတို့မှာ လူသားတဦးအတွက် အခြေခံကျပြီး ဘဝတလျှောက် ပင်မလမ်းညွှန် ဦးဆောင်သည့် အစိပ်အပိုင်းများပင်ဖြစ်၏။

ဆေးဝါးကြောင့် လူသား၏ ပျက်စီးခံရသော ဦးနှောက် အစိတ်အပိုင်း ငါးခုမှာ—

- (၁) လူသားတဦးသည် မိမိအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ အများ အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ တိုးတက်သောဘဝ၊ မှန်ကန်သောဘဝ တည်ဆောက်ရန် တီထွင်မှုပြုရသည်။ လူသား၏ တီထွင်ကြံဆ လုပ်ကိုင်စွမ်းရှိသည့်တီထွင်ကြံဆ အစိတ်အပိုင်း။
- (၂) လူသားတဦးအတွက် အမှားအမှန်ခွဲခြား ပြုမူသည် ထိုသူ့ဘဝအား ဖော်ဆောင် ပေးနိုင်သည်။ လူသား၏ အမှားအမှန်ကို ခွဲခြားဖော်ဆောင်ပေးနိုင်သော အစိတ်အပိုင်း။

- (၃) လူသား၏ ကြက်သား လှုပ်ရှားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ဦးနှောက်အစိပ်အပိုင်း။
- (၄) ခံစားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အာရုံကြောစုများ။
- (၅) လူ၏ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်ရှားမှု၊ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှု ထိန်းချုပ်သည့်အစိပ်အပိုင်း။

ဖော်ပြပါအစိပ်အပိုင်းများ ပျက်စီးရသောကြောင့် လူသားတဦးအနေနှင့် လူ့ဘောင် လောကတွင် ပြုကျင့်ရမည့် လူလူချင်းပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊ မိမိအတွက် အများအတွက် ရွက်ဆောင်ရမည့် ဝတ္တရားများကို မစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ပေ။

ဟီးရိုအင်းသည် ဘိန်းထက် အဆများစွာ ပိုမိုပြင်းသဖြင့် သုံးစွဲသူတို့အတွက်သည်း အန္တရာယ်ပိုမိုကြီးမားသည်။ ထို့ပြင် ဟီးရိုအင်းသည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း အာနိသင် ပျက်ပြယ်စေတတ်သည့် အပြင် သုံးစွဲသူတို့ကို တခါ သုံးဘူးရုံဖြင့် စွဲကျန်ခဲ့နိုင်သည်။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် မှီဝဲ သုံးစွဲကြရာမှ ဟီးရိုအင်း ဆေးစွဲကုန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ဆေး၏ပမာဏကိုလည်း တကြိမ်ထက်တကြိမ် တိုး၍သုံးစွဲကြရသဖြင့် ဟီးရိုအင်း၏ကျေးကျွန်များ ဖြစ်လာကြကာ လူညွန့်တုန်းကုန်ကြသည်။ ဆေးအလွန်အကျွံ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် စိတ်ကူး စိတ်သန်းများ မမမှန်တော့ဘဲ လူစင်စစ်မှ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ဘိန်းဖြူတခုတည်းသာ ကိုးကွယ်ရာ အားထားရာ ဖြစ်ကာ လူ့ဘဝနှင့် အဆက် ပြတ်လာသည်။ မရမနေနိုင်ဖြစ်လာသည်။ မိန်းကလေးဖြစ်ပါက ကိုယ်နှင့်ရင်း၍ ဘိန်းဖြူကို ရယူလိုလာသည်။ ဘိန်းဖြူဆီကို သုံးစွဲမိသူများမှာ တသိပ်ပြီး တသိပ်သောက်ချင်လာသည်။ ယင်းမှာ

တနေ့လျှင် အလိပ်ပေါင်း (၄၀) အထိ ရှူရှိုက်လိုကြသည်။
ယင်း ဟီးရိုးအင်း၏ တန့်ဘိုး မှာလည်း မသေးငယ်လှပေ။

၁၉၇၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလထုတ် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းအဆိုအရ
အမှတ် (၄) ဟီးရိုးအင်းအချိန် (၁၄) ပေါင်ကို လမ်းပေါ်
ပေါက်ဈေး ဒေါ်လာ (၁၀) သန်းရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ (မြန်
မာနိုင်ငံမှာလည်း အထုပ် သေးကလေး တထုပ်ကို မြန်မာ
နိုင်ငံအရှေ့ပိုင်းတွင် ၂၅ ကျပ်မှ ၃၀ ကျပ်အထိရှိပြီး ရန်ကုန်
တွင် ၄၅ ကျပ်မှ ၅၀ အထိဈေးရှိသည်) ယင်းသို့ ဈေးကြီးလှ
သော ဟီးရိုးအင်းကို သုံးစွဲမိသူများအဘို့ ငွေကိုမသမာသော
နည်းဖြင့် ရှာဖွေပြီး ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ရမည်ကို မကြောက်
တော့ချေ။ စိတ် ဂယောင်ချောက်ချား ဖြစ်ခြင်း၊ ချွေးသီးချွေး
ပေါက်များထွက်ခြင်း၊ နှာရည်ယိုခြင်း၊ မျက်ရည်ယိုခြင်း၊
ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထပြီး အကြောဆွဲခြင်း၊ မျက်စိသူငယ်
အိမ်ကျယ်လာပြီး အိပ်မပျော် စားမဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ ကြောနှင့်
ခြေထောက်များ မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်း၊
အေးတလှည့် ပူတလှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ဝမ်းပျက်
ခြင်း၊ အသက်ရှူနှုန်း သွေးတိုးနှုန်းနှင့် ကိုယ်အပူချိန်မြင့်မား
လာခြင်း၊ အသားအရေခြောက်ခန်းပိန်ခြင်းလာခြင်း စသည့်
ကျန်းမာရေး ချွတ်ယွင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး နောက်ဆုံး
ဘိန်းဖြူ “ဖမ်းစား” ခံပြီး တနှစ် နှစ်နှစ်အတွင်း ရူးသွားမည်။
ဗဟိုနာဗိကြောအဖွဲ့သေကာ အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။

မော်ဖင်း။ ။ မော်ဖင်းသည် ဘိန်း၏ အဓိက အစွင်းရှိ
သော ဆင်းသက်ပစ္စည်းတမျိုးဖြစ်၏။ မော်ဖင်းသည် ဘိန်းထဲ

တွင် ပျမ်းမျှ ၁၀- ရာခိုင်နှုန်းလောက် ပါရှိ၏။ မော်ဖင်းကို ဘိန်းမှ ဖြစ်စေ၊ ဘိန်းပင်ရိုး (ပေါ်ပီစတရာ) (ခြောက် နေသော ဘိန်းသီးခွံများနှင့် ဘိန်းပင်စည် အပေါ်ပိုင်း)မှ ဖြစ်စေ တိုက်ရိုက်ထုတ်ယူကြသည်။ အဆိုပါ မော်ဖင်း ထုတ် လုပ်မှု လုပ်ငန်းသည် ကျယ်ပြန့် တိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်။ မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်းကပင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အတွက် တကမ္ဘာလုံးက လိုအပ်နေသည့် မော်ဖင်း ပမာဏ၏ သုံးပုံတပုံကို ဘိန်းပင်ရိုးမှ ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ခွဲစိပ်ကုသခြင်း၊ အရိုးအက်ခြင်းနှင့် မီးလောင်ခြင်း တို့ ကြောင့် ဖြစ်ရသော တခဏခြင်း ပြင်းထန်စွာ ခံစားရသည့် ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာစေရန်နှင့် ဖျားနာမှု၏နောက် ဆုံးအဆင့်များအတွက် မော်ဖင်းကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်သုံး ခဲ့လေသည်။ ဖန်တီးထုတ် မူးယစ်ဆေးဝါးများနှင့် အခြား နာကျင် ကိုက်ခဲပျောက် ဆေးဝါးများ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း ကြောင့် မော်ဖင်း၏ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးပြုမှုနှင့် ကုထုံး ဆိုင်ရာအရေးပါမှုများသည် တစတစမှေးမှိန် အားနည်းသွား ရသည်။ သို့ရာတွင် မော်ဖင်းကို မူးယစ်ဆေးဝါးများ၏ အ ရင်းခံအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြဆဲ ဖြစ်သည်။

ကိုဒင်းနှင့် အခြားမော်ဖင်း ဆင်းသက်နှွယ်များ—

ကိုဒင်း သို့မဟုတ် မီသိုင်းမော်ဖင်းတွင် ဘိန်း ပြင်းအား လျော့နည်းစွာ ပါဝင်လေသည်။ သို့ရာတွင် ဈေးကွက်အတွက် မှု မော်ဖင်းကို အဓိကပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီးထုတ်လုပ်ကြသည်။ ဤအချက်သည် မော်ဖင်းကို ကုထုံးဆိုင်ရာအသုံးပြုမှု လျော့

နည်းလာပြီဆိုခြင်းနှင့် မော်ဖင်းထုတ်လုပ်မှု မြင့်မားနေဆဲ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို ဖော်လေသည်။ ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းမှ ထုတ်လုပ်ပေးလိုက်သည့်မော်ဖင်းပမာဏ ၉၀ ရာ နှုန်းကျော်အား ကိုဒင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ ဖန်တီးယူလေ သည်။

ကိုဒင်းမှာ ဖော်ဖင်းကဲ့သို့ အာနိသင်ရှိသည်ဆိုသော်လည်း နာကျင်မှု ပျောက်ကင်းစေသည့် ဆေးဝါးတရပ် အနေနှင့် ကား မော်ဖင်း၏ ၁၀ ပုံ တပုံမျှသာ အစွမ်းထက်လေသည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ ကိုဒင်းသည် အစွမ်းထက်သော ချောင်း ဆိုးပျောက်ဆေးတမျိုးဖြစ်သည့်ပြင် လူသုံးအများဆုံး ဆေး ဝါးများအနက် တခုအပါအဝင်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကိုဒင်းအား ကာလ ကြာမြင့်စွာ အစဉ်သဖြင့် ပမာဏ များများ သုံးစွဲမှုသာ တန်းတန်းစွဲဖြစ်နိုင်သဖြင့် ကိုဒင်းစွဲသူ အရေအတွက် အလွန်နည်းလှပေသည်။

ဘိန်းစစ်ပွဲ-

ဘိန်းကြောင့်ပင် တချိန်က တချုပ်တို့နှင့်အင်္ဂလိပ်တို့ ကမ္ဘာ သမိုင်းတွင် အကြီးအကျယ်စစ်ဖြစ်ခဲ့ကြဘူးလေသည်။ (၁၉) ရာစုသို့ရောက်သောအခါ အနောက်နိုင်ငံများတွင် လဘက် ရည်သောက်သောအလေ့ အကျင့်သည်အလွန်တိုးတက်လာသ ဖြင့် တရုပ်ပြည်မှလဘက်ခြောက်များကိုအများအပြား ဝယ် ယူသုံးစွဲကြ၏။ ၎င်းပြင် တရုပ်ပြည်အတွက် ပိုးထည်၊ ဖျင် ထည်၊ ကြွေအိုး၊ ကြွေခွက် စသော ကုန်ပစ္စည်းများကိုလည်း

အနောက်နိုင်ငံသားတို့ နှစ်သက်ကြသဖြင့် အမြောက်အမြား ဝယ်ယူသုံးစွဲကြ၏။ အနောက်နိုင်ငံများမှ တရုပ်ပြည်သို့တင် သွင်းလဲလှယ်ရန် ကုန်ပစ္စည်းများစွာ မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် အနောက်နိုင်ငံသားတို့သည် တရုပ်ပြည်မှ ကုန်များကို ငွေ သားနှင့် ပေးဝယ်ကြရသောကြောင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အ နောက်နိုင်ငံများမှ ငွေပေါင်းများစွာတရုပ်ပြည်သို့ ရောက် လေ၏။

ယင်းသို့ငွေများစွာ တရုပ်ပြည်သို့ ပေးသွင်းနေရခြင်းကို အနောက်နိုင်ငံသားများသည် မနှစ်သက်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် တရုပ်ပြည်မှ ငွေရနိုင်ရန် နည်းလမ်းရှာဖွေကြရာတွင် တရုပ် တို့အား ဘိန်းရောင်းခြင်းသည် တရုပ်ပြည်မှ ငွေအများဆုံး ရနိုင်သော နည်းလမ်း ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရှိကြ၏။ ထို့ ကြောင့် ပေတီတူကီ၊ ဒတ်ချ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန် စသော အနောက် နိုင်ငံသား အားလုံးသည် တဦးနှင့်တဦး အပြိုင်အဆိုင်အလှအယက်တရုပ်ပြည်သို့ ဘိန်းတင်သွင်းကြ၏။ (၁၉)ရာစုအတွင်း မူကား အိန္ဒိယပြည်မှ ထွက်သော ဘိန်း အားလုံးကို အင်္ဂလိပ်တို့က တဦးတည်းပိုင်လုပ်ပြီးလျှင် တရုပ် ပြည်သို့ တင်သွင်းသဖြင့် အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဘိန်းအများဆုံး တင်သွင်းသောလူမျိုးဖြစ်လာ၏။

ဘိန်းတင်သွင်းခြင်းကို တရုပ်အစိုးရက တားမြစ်ခြင်း—

နိုင်ငံခြားသားတို့သည် တရုပ်ပြည်သို့ ဘိန်းအမြောက်အ မြားတင်သွင်းခြင်းကြောင့် စီးပွားရေးသာမက ဘိန်းရှူဘိန်း စားသော အလေ့အထကြောင့် တရုပ်တို့၏ကျန်းမာရေးနှင့်

အကျင့်စာရိတ္တပါ ပျက်ပြားလာသည်ကို တရုပ်အစိုးရ သိသောအခါ တရုပ်လူမျိုးများ၏ နောင်ရေးအတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း ဖြစ်လာသဖြင့် နိုင်ငံခြားမှ ဘိန်းများကို တရုပ်ပြည်သို့ တင်သွင်းရောင်းချခြင်းမပြုရန် အမိန့်ထုတ်ကာ ပိတ်ပင်တားမြစ်လိုက်၏။ သို့သော်လည်း နိုင်ငံခြားသားတို့သည် တရုပ်အစိုးရ၏အမိန့်ကို မလိုက်နာဘဲဘိန်းများ တိတ်တဆိတ် ခိုးသွင်းကြ၏။ ထို့ကြောင့်ဘိန်းအရာရှိ “လင်ဇီဆူး” သည် (၁၈၃၉)ခုတွင် တရုပ်အစိုးရ၏အမိန့်နှင့် ကန်တုံမြို့ရှိ နိုင်ငံခြားသားများ ပိုင်သော ဘိန်းများကို ဖမ်းဆီးမီးရှို့ပျက်ဆီးလိုက်၏။

ဘိန်းစစ်ဖြစ်ခြင်း-

ဤသို့ပျက်ဆီးခြင်းခံရသော ဘိန်းများ အနက် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်များပိုင်သော ဘိန်းအများဆုံး ပါသွား၏။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်တို့သည် တရုပ်တို့ကို အလွန်မကျေနပ် ဖြစ်သောကြောင့် (၁၈၃၉)ခုနှစ်တွင် တရုပ်တို့နှင့် စစ်ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း စစ်သင်္ဘောများလွှတ်ကာ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်တို့အား အကူအညီ ပေး၏။ လက်နက်ကောင်းရှိသော အင်္ဂလိပ်တို့က တရုပ်ပြည်ကြီးကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ တရုပ်တို့စစ်ရှုံး၍ (၁၈၄၂) တွင် “နန်ကင်း” စာချုပ်ချုပ်ဆိုကာ စစ် ပြေငြိမ်းလိုက်၏။ နန်ကင်းစာချုပ်အားဖြင့် တရုပ်ပြည် ဆိပ်ကမ်း မြို့များ ဖြစ်သော ကန်တုံ၊ အမွှာငါးဖူချောင်း၊ နတ်ပိုးနှင့် ရှမ်းဟဲမြို့ငါးမြို့ကို တရုပ်အစိုးရက ဖွင့်ပေးပြီး ထိုမြို့များတွင် အင်္ဂလိပ်တို့အား လွတ်

လပ်စွာ နေထိုင်သွားလာခွင့်နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခွင့်ကို ပေးရ၏။ “ဟောင်ကောင်” ကျွန်းကိုလည်း အင်္ဂလိပ်အား အပိုင် ပေးရ၏။ စစ်စရိတ် ဒေါ်လာငွေ (၂၁) သန်းကိုလည်း တရပ်တို့က ပေးရ၏။

ဤကား ဘိန်းကြောင့် တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုး နစ်နာခဲ့ရသော သာဓကတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

မကြာမီက (ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော) တရပ်ပြည် ဝန်ကြီးချုပ် ချူအင်လိုင်း သည် အီဂျစ် သမ္မတ နက်ဆာ ကို ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲ နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားလိုက်ပုံ မှာ “မိမိတို့သည် အနောက်နိုင်ငံသားများကို ဘိန်းဖြူဖြင့် ပြန်လည် ဂလဲ စားချေလိုက်ပြီ” ဟု ဖြစ်လေသည်။ အမေရိကန်တို့ ဗီယက်နမ်၌ စစ်ချိုးရသည်မှာ အမေရိကန် စစ်သားများ ဘိန်းဖြူစွဲခဲ့သောကြောင့်ဟူသော အချက်တချက်လည်း အကြိုးဝင်နေပေသည်။

မာရီယွမ်နာနှင့် ဟရှီးရှ်(ခေ၀)ဆေးခြောက်—

မာရီယွမ်နာ ခေ၀ ဆေးခြောက်ကို လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၅၀၀၀) ခန့် ကတည်းက (ကယ်နာဘီ ဆတိဘာ) ခေ၀ အိန္ဒိယ လျှော်ပင်တမျိုးမှ စတင်တွေ့ရှိ သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ ရာသီဥတု မျှတသောဒေသများ အထူးသဖြင့် မက္ကဆီကို၊ ဂျမေကာ၊ မော်ရိုကို၊ လီဘနွန်၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ အိန္ဒိယ၊ အာဖရိက၊ နီပေါလ်နှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသများတွင် ယင်းအပင်များကို အများဆုံးတွေ့ရှိရလေသည်။ လျှော်ပင်၏ ထိပ်ဆုံးမှ အပွင့်များတွင် မိန်းမောမူးယစ်စေနိုင်သည့် “တတ်ထရာဟိုက်

ဒရိုကာဘီနိုးလ်” ခေါ် ဓါတုပစ္စည်းတမျိုး အမြောက်အမြား ပါဝင်သဖြင့် ယင်းအပွင့်များမှ ဆေးခြောက်ကို ထုတ်ယူ သည်။ ဟာရှူးရှိုကိုမူ လျှော်ပင်၏ထိပ်ပိုင်းရှိ အညိုရင့်ရောင် အစေးများမှ ထုတ်ယူသည်။

ဆေးခြောက်ကို အစားအစာများ၊ ဆေးလိပ်၊ ဆေးတံ များတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုပြီး ဟာရှူးရှိုအခွံနှင့် အရည် များကို ဆေးလိပ်ထဲတွင်ထည့်၍ သောက်ရှူကြသည်။ ဆေး ခြောက်ကို ရှူကြသကဲ့သို့ ငါးစားသူများလည်း ရှူကြ၏။ ဆေးခြောက်ပင်၏အပွင့်အရွက်နှင့် အညွန့်တို့ကို ရောထွေး အခြောက်ခံပြီး ၎င်းကို မာရီယွမ်းနာ ဟု ခေါ်ကြ၏။ ထိုမှ ထုတ်ယူရရှိသော စေးထန်းနေသောအဆီကို “ဟာရှူးရှို” ဟု ခေါ်ကြ၏။ သာမန်အားဖြင့် ဟာရှူးရှို သည် မာရီယွမ်းနား ထက် ငါးဆပို၍ ထက်မြက် ပြင်းထန်၏။ ယစ်မျိုးဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရာ၌ ယခုအခါ ဆေးခြောက် အရည်များကိုသာ တွေ့ရှိကြရ၏။ “ဟာရှူးရှိုရည်” သို့မဟုတ် “မာရီယွမ်းနားဆီ” ဟူ၍ အမည်ပေးထားကြ၏။ ယင်းတို့ နှစ်မျိုးစလုံးသည် သာမန်ဟာရှူးရှို ဆေးခြောက်ထက် များစွာ ပြင်းပြသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

ဆေးခြောက်များကို စားသုံး မှီဝဲသူများတွင် စည်းစိမ် တမျိုး ခံစားကြရသလိုလို၊ အကြောအခြင် အညောင်းအညာ ပြယ်သယောင်ယောင်မှစ၍ တဆင့်ပြီးတဆင့် ထိုင်းမှိုင်းလာ ခြင်း၊ သတိမမူ မထီလေးစားသော အပြုအမူများ ပေါ် ပေါက်လာခြင်းတို့ကို ရင်ဆိုင်ကြရကုန်၏။ ပထမ၌ လူ၏စိတ် အနေအထားများ ပြောင်းလဲလာ၏။ ဆက်လက်၍ ထိုင်းမှိုင်း

ငိုက်မျဉ်း လာတော့၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် မျက်စိနှင့် နားများ၏ အာရုံကြောများကို ကိုင်လာပြီး ကြားခြင်း မြင်ခြင်းမှအစ အချိန်နာရီနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အတိုင်းအတာတို့ကိုပါ မှန်ကန်စွာ မြင်ကြားနိုင်စွမ်းမရှိတော့ချေ။ (ဥပမာ၊ ရေစီးကြောင်းကလေးကို ထိုင်ကြည့်ပြီး ရေစီးကြောင်းကြီးဟုစိတ်ကလည်း ထင်၍ မျက်စိကလည်း မှားယွင်းမြင်နေခြင်းကြောင့်အတင်း ခုန်၍ ကျော်လွှားလေတော့သည်။) ဤကဲ့သို့ မှန်ကန်စွာ တွေးခေါ်မှုများ မပြုနိုင်တော့ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း၊ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းမှု ကင်းမဲ့လာခြင်း၊ အရှက်အကြောက် ခေါင်းပါးလာခြင်း၊ အလိုလိုကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ စိတ်အာရုံ ချောက်ချားခြင်း၊ ကယောင်ကတမ်းဖြစ်လာခြင်း၊ မြူဆွယ် ဖျားယောင်းခြင်းကို ခံနိုင်ရည် မရှိတော့ခြင်း စသည်တို့ အပြင် ခေတ္တပေါက်ပြန်မှုလည်း ဖြစ်ကြရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ပတ်သက်၍လည်းမျက်လုံးများနီရဲနေခြင်း၊ သွေးခုန်နှုန်း မြန်လာခြင်း၊ လည်ချောင်းခြောက်ခြင်း၊ ပျားစပ်ခြောက်ခြင်း၊ ပျို့ခြင်း၊ အနံ့ခြင်း၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း၌ နေမထိထိုင်မသာ ဝေဒနာတမျိုးကို ခံစားကြရ၏။

ဆေးခြောက်ကို ရှူခြင်းသည် စားခြင်းထက်ပို၍ ဆိုးဝါး၏။ စားလိုက်သော အခါ၌ ဆေးခြောက်တွင် ပါသော ဓာတ်အချို့ကို လူ့အစာချေလမ်းကြောင်းအတွင်း၌ ရှိနေမဲ့ ဖြစ်သောဘက်ဘီးရီးယားပိုးများကဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ ဆေးခြောက်ကို အမြဲရှူနေသောလူတို့တွင် အလုပ်အကိုင် နှေးကွေးလာခြင်း၊ အားအင်သုံးစွဲ လုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ကျဆင်းလာခြင်း၊ ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်မှုများ တလွဲတချော် ဖြစ်

လာခြင်း၊ တံဝန်ဝတ္တရားများကို ရှောင်ရှားလာခြင်း၊ စိတ်
ညစ်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ ပျင်းရိတေပေလာခြင်း၊ ကြာမြင့်
စွာ မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးသား ခြောက်ခန်းပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ညှိုးနွမ်းလာခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ပေါက်ပြန်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စေ
သည်။

ကြွက်များ၊ ကြက်ကြီးများကို ဆေးခြောက်အဆီထိုးပေး
လိုက်သောအခါ မွေးဖွား လာသော ကြွက်ပေါက်စများ၊
ကြွက်ပေါက်စများတွင် ခြေလက် အင်္ဂါများ ချို့ယွင်းနေ
ကြောင်းတွေ့ရှိရလေသည်။ “ရီးဆပ်” ခေါ် မျောက်များတွင်
စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ ထိုမျောက်တို့သည် ဆေးခြောက်
ကို စွဲမက်လာကြပြီး ဆေးခြောက်ကို ဖြတ်လိုက်သောအခါ
တွင် စားသောက်ချင်စိတ်များ ကာမ၊ ရာဂ၊ စိတ်ဆန္ဒများ
ချို့ယွင်းကျဆင်းလာကြကြောင်းကိုတွေ့ရပြန်၏။

ဟရှီရှီးနီ(ခေါ်) လျှိုဝှက် လူသတ်ဂိုဏ်း—

“ဟရှီးရှီ” အကြောင်း တင်ပြမည် ဆိုပါက “ဟရှီ
ရှီးနီ” ဟု ခေါ်သော လျှိုဝှက် ဂိုဏ်းတိုင်း အကြောင်းကို
လည်း လေ့လာရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဘက္ကဒတ် မြို့တော်ကို
မဟိပြုသော အဗဗာစီခေတ် အေဒီ (၁၀၉၀) ခု နှစ်တွင်
မွတ်စလင်အရပ်အင်ပါယာကြီး၌ ဘုရင်၏ အာဏာကုန် လွှဲ
အပ်ခြင်းခံရသော (ဝဇီးရ်) ပုဂ္ဂိုလ်မှာ “ခါဂျာဟစန် နေဇာ
မုလ်မုလ်က်” ဖြစ်လေသည်။ ထိုစဉ် “ဟစန်ဘင်နီစဘား” ဟု
ခေါ်သော တောခိုခေါင်းဆောင်တဦး ရှိခဲ့လေသည်။ ၎င်း
သည် ဗာသွေ့နီဝါဒကိုလက်ခံသောသူဖြစ်လေသည်။ ဗာသွေ့နီ

ဝါဒဆိုသည်မှာ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်နှင့် ဟဒီးစ် တော်များကို အတွင်းသဘောဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်ပိုင်းကျင့်သုံးမှုများမပြုလုပ်ဘဲ စိတ်ပိုင်းကသာလျှင် အာရုံပြုခြင်းဖြင့် ကျင့်စဉ် ကျင့်ရပ်များကို ကျင့်သုံးကြပါသည်။ ဥပမာ ဆူလာတ် တည်ဆောက်ရာတွင် လက်တွေ့ ပုံစံဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းမပြုကြဘဲ စိတ်အတွင်းမှ ပြုလုပ်လျှင်လည်း အထမြောက်သည်ဟု ယူဆသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ အီမာန်တည်းဟူသော ခေါင်းဆောင်၏ အမိန့်ကို နာခံလိုက်ရုံဖြင့် ၎င်းတို့ ဘာသာရေးအရ တာဝန်ကျေပြန်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြပါသည်။

ယင်း“ဟစန်ဘင်နီစဘား”သည် အီရာက် ပြည်၏ တောင်များအကြားတွင်ရှိသော “အလာမူတ်သ်”ဟု အမည်တွင်သည့် အရပ်တွင် တောခိုပုန်းအောင်းနေခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသည် လူအများအား ဟရှီးရှီ (Hashish) ဟု ခေါ်သော ဆေးခြောက်များကိုကျွေး၍ စည်းရုံးထားလေသည်။ ၎င်း၏ လုပ်ငန်းစဉ်မှာမိမိမလိုသောခေါင်းဆောင်များကိုရွေးပြီးလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် နောက်လိုက်တပ်ဖွဲ့များကို ခိုင်းစေတတ်သည်။ သေလျှင် ဂျန္နတ် သုခဘုံ တွင် စံမြန်းရမည်ဟူသောစကားများဖြင့်လည်း စည်းရုံးပြီးနောက် နှစ်သိမ့်မြှောက်ပင့်ထားသည်။ သူ၏ဝါဒအောင်မြင်ပုံကို ပြသသောနည်းမှာ ဆေးခြောက်ကျွေးထားသောလူကို အလွန်မြင့်မားသော တောင်ပေါ်တွင် ရပ်ခိုင်းလေသည်။ ထို့နောက် ဟစန်ဘင်နီစဘားက တောင်အောက်မှရပ်၍ လက်ပြလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တောင်ပေါ်

မှ လူသည် ခုန်ချပြီး သေပြလိုက်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့် သေပြ ရဲကြ သနည်းဟူမူ သူသည် ဆေးခြောက် ကျွေးပြီး ဂျန္တတ်ကိုပြထားသည်။ တောင်ပေါ်မှ ခုန်ချလျှင် တိုက်ရိုက် ဂျန္တတ် သုခဘုံသို့ ရောက်မည်ဟုလည်း ပြောထားပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ဆေးခြောက်၍ နိဂဟလည်း တက်၊ အသိဉာဏ် ဝေဖန်ပိုင်းဆိုင်စွမ်းများလည်း မရှိတော့သဖြင့် တယူသန်ဖြစ်ကာ ခုန်ချပြီး အသေခံသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၎င်းတို့သည် ဗာသွေခီ အယူဝါဒရှိသော်လည်း ဟရှူးရှီ ဟူသော မူးယစ်ဆေးဝါးကို မှီဝဲသူများ ဖြစ်၍ ယင်းတို့ကို ဟရှူးရှီးနီဟု အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။ အရဗီဝေါဟာရအရ ယင်းတို့သည် ပြောက်ကျားတောခိုသူများ၊ အသက်ကိုစွန့်၍ သတ်ဖြတ်မည့်သူများဖြစ်သဖြင့် “ဖေသာ ယင်း” ဟုခေါ်တွင် ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အသက်ကိုစွန့်ပြီးလုပ် ကြံသက်၍ ဘက်သက် (Assassin) ဟုခေါ်ခြင်း မှာ အဆိုပါ “ဟစန်ဘင်စဘား၏ ဟရှူးရှီးနီ” ဟူသော လျှို့ဝှက်လှုပ်ကြံသတ်သော ဂိုဏ်းသားများကို အကြောင်းပြု၍ ခေါ်ခြင်းမျှသာဖြစ်လေသည်။ ထိုဟရှူးရှီးနီတို့သည် သမိုင်း တလျှောက်တွင် အစ္စလာမ်နိုင်ငံတော်ကြီးကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေး ရန်ရှာခဲ့ပါသည်။ ၁၁ ရာစုခေတ် ခရစ်ဆိတ်စစ်ပွဲအထိ ယင်းတို့သည် ခေါင်းဆောင်များကို သတ်ဖြတ် ခဲ့ကြသည်။ သောင်းကျန်းခဲ့ကြလေသည်။

ထိုဟရှူးရှီးနီဟု ခေါ်သောလူသတ်ဂိုဏ်းကို “ကုရ်သ်” လူမျိုး အီဂျစ်ဘုရင် “ဗာဒီဆလာဘွတ်ဒင်း” က နှိမ်နင်းတိုက်

ဖျက်ခဲ့လေသည်။ သူ၏လက်ထက်တွင် ခရုဆိတ်ဒါ ဟု ခေါ်သော ခရစ်ယာန်ဘာသာရေး စစ်သမားများ လက်အတွင်းမှ ရှေ့ရုဆလင်မြို့ကို ပြန်လည် ရယူခဲ့သည်။ အီဂျစ်ပြည်ရှိ အလ်အဇ်ဟရ် တက္ကသိုလ်သည် ယခင်က အစ္စမာအီလီ ရှိ အာကျောင်း ဖြစ်ခဲ့ပြီး ထိုဘုရင်၏လက်ထက်တွင် စွန့်နီကျောင်း ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးဟူသည် သမိုင်းတလျှောက် မကောင်းမှုကို လုပ်ရင်း လူသတ်ကြ၊ နိုင်ငံကိုပုန်ကန်ကြသည်အထိ ဆိုးရွားစေခဲ့သည်။

အဲလ်အက်စ်ဒီ (L.S.D)

အဲလ်အက်စ်ဒီ ဆိုသည်မှာ “လိုက်ဆာဂျစ် အက်စစ်ဒိုင် အီသာလမိုင်” ခေါ် ဆေးတမျိုး၏အတိုကောက် အမည် ဖြစ်လေသည်။ လိုက်ဆာဂျစ်အက်စစ်ကို ဂျပန်များတွင် တွေ့ရတတ်သော (အာဂေါက်) ခေါ် မှိုပွင့်တမျိုးမှ ရရှိသည်။

ယင်းဆေးကို သုံးစွဲသူများတွင် မျက်လုံးအိမ်များ ပြူးကျယ်လာခြင်း၊ မျက်နှာများ နီမြန်းခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းနှင့် ကိုယ်အပူချိန်များ မြင့်တက်ခြင်းတို့ဖြစ်တတ်ပြီး အစဉ် ချမ်းနေတတ်သည်။ ထို့ပြင် သွေးလေချောက်ချားပြီး စိတ်ဝဏာ မငြိမ်ဖြစ်နေတတ်သဖြင့် အာ ခံစား နိုင်မှုများ ပြောင်းလဲသွားသည်။ သို့သော် အတိမ်အနက်နှင့် အချိန်နာရီများ

ကို မခန့်မှန်းနိုင်သည့်ပြင် မိမိမြင်နေရသည့် အရာဝတ္ထုများကို ပင် အမျိုးအစား မခွဲခြားနိုင်လောက်အောင် ထုံထိုင်းနေတတ်သည်။

ဆေးသုံးစွဲနေချိန်၌ စိတ် ဂယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေတတ်သဖြင့် မိမိစိတ်ကူးထဲ၌ ရှိသည့် အကြောင်း အရာများ ပြင်ပလောကတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်နေသယောင် ထင်မှတ်လာတတ်သည်။ စိတ်လွှဲပြောင်းမှုများ ပြင်းထန်သဖြင့် တခါတရံ အလွန်အမင်း စိတ်ကြွပြီး ဝမ်းသာကြည်နူးနေတတ်သကဲ့သို့ တခါတရံ၌လည်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းပြီး အကြောင်းမရှိဘဲ အလွန်ကြောက်ရွံ့ အားငယ်နေတတ်သည်။ မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသောအသံကို မြင်ရပြီး အရောင်ကို ကြားရသည် ဟူသော အတွေ့မျိုးကိုလည်း ဝင်တတ်သည်။ ယင်းကြောင့် အဲလ်၊ အက်စ်၊ ဒီ ဆေးခွဲလူတို့အနက် စိတ်ဂယောက်ဂယက် ဖြစ်ပြီး မိမိကိုယ်မိမိ အဆုံးစီရင်သူများ ပေါများခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့သည် အာနိသင် တက်နေချိန်တွင် မိမိကိုယ်မိမိအန္တရာယ် ပြီးသည်ဟု ထင်နေတတ်ပြီး အထပ်များစွာ မြင့်သော ပြူတင်းပေါက်မှ ခုန်ချခြင်း၊ ကားများ ဥဒဟို သွားလာလျက်ရှိသော ကားလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းလျှောက်ခြင်း များကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။ ထို့ပြင် အဲလ်၊ အက်စ်၊ ဒီ အလွန်အကျွံသုံးစွဲသူတဦး၏ ကိုယ်တွင်းရှိ ခရိုမိုဆုန်း အစီအစဉ်ပျက်ပြားပြောင်းလဲသွားခြင်းကြောင့် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကိုယ်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းသည့်ကလေးများ၊ ဦးနှောက် မမှန်သည့် ကလေးများ မွေးဖွားတတ်လေသည်။

ကိုကာရွက်နှင့် ကုတ်ကင်း

ကိုကာရွက်သည် “အယ်ရီ သရိုဆီလွန် ကိုကား” ဟု အမည်တွင်သော အမြဲစိမ်းပင်ပျပ်မျိုး၏ အရွက်များဖြစ်သည်။ ယင်းအပင်တို့သည် တောင်အမေရိက တိုက်ရှိ အင်းဒီးစ် တောင်တန်းဒေသတဝိုက် အထူးသဖြင့် ပီရူး၊ အီကွာဒိုနှင့်ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံများတွင် အများဆုံးတွေ့ရှိရသည်။ ပီရူးနိုင်ငံ လူဦးရေ၏ (၅၆)ရာခိုင်နှုန်း တို့သည် ကိုကာရွက်ကို ကွမ်းစားသကဲ့သို့ စားကြသည်။

ကိုကာရွက်များကို ပျစ်ချဲ့ချဲ့ အရည်များအဖြစ် ပြောင်းလဲပြီး ယင်းမှတစ်ဆင့် ကုတ်ကင်းအမှုန့်များ အဖြစ်သို့ ထပ်မံပြုပြင်စီမံယူသည်။ ကုတ်ကင်းအမှုန့်များကို မူးယစ်ဆေးဝါးဖော်စပ်ရာတွင်၎င်း၊ ချောင်းဆိုးပျောက် ဆေးများ ဖော်စပ်ရာတွင်၎င်း ထည့်သွင်း အသုံးပြုကြသည်။ ပြီးခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတရာခန့်က ကုတ်ကင်းကို ဒေသဆိုင်ရာ မေ့ဆေးတရပ်အနေနှင့် အသုံးပြုခဲ့ကြဘူးသည်။ သို့ရာတွင် ယင်း၏ ကုထုံးဆိုင်ရာ အရေးပါမှုမှာ အခြားမေ့ဆေးများ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါ ကျဆင်းသွားရတော့သည်။

ကိုကင်းကို မလျှော်မကန် သုံးစွဲသည့်ဖြစ်ရပ်တွင် ကိုကင်း၏ စိတ်ကြွမှု အာနိသင်ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားလာရသည်။ နှုပ်လျှာသွက်လာသည်။ အားကုန်မောပန်းမှုကို ပြေပြောက်စေသလို လိုခံစားလာရသည်။ ကိုကင်းသည် စိတ်ကူးယဉ်လောကထဲတွင် တဝဲဝဲလည်နေစေပြီး ကြက်သားများ ပိုမိုတောင့်ကင်းလာခြင်းကို အာရုံခံစားရလေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့်

နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် စိတ်ကျဆင်းမှု ဝေဒနာကို ခံစားရစေသည်။ သောကစိတ်၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျစိတ်၊ ကြောက်ရွံ့ အားငယ်စိတ်၊ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ် စိတ်များကိုလည်း ပေ၍စေသည်။ မေးချိန် အလွန်အကျွံ သုံးခြင်းဖြင့် အသက်ရှူသွင်းရှူထုတ်ခြင်းတွင် အခက်အခဲတွေ့စေပြီး နှလုံးအိမ်၏ တာဝန်ဝတ္တရားကို အနှောင့်အရှက် ဖြစ်စေကာ အသက်ဆုံးရှုံးရသည်အထိ ဒုက္ခဖြစ်နိုင်သည်။

အမ်ဖီတမင်း၊ ဘာဘိကျူရိတ်နှင့် ပက်သဒင်းဆေးများ

အမ်ဖီတမင်းနှင့် ဘာဘိကျူရိတ်ဆေးများကို စိတ်ဝေဒနာ ခံစားနေရသူများ၊ သွေးတိုးနှုန်း မြန်သူများနှင့် စိုးရိမ်သောကစိတ် ပြင်းထန်နေသူများအား စိတ်ငြိမ်စေရန် တိုက်ကျွေးသည်။ အိပ်မပျော် သူများအတွက် အိပ်ဆေးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုသည်။ ပက်သဒင်းဆေးများကိုမူ ဆေးအဖြစ်၎င်း၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းမှ ပျောက်ကင်းရန်၎င်း အသုံးပြုကြသည်။

ယင်းဆေးများကို အလွန်အကျွံ သုံးစွဲမိပါက လက်များတုန်ခြင်း၊ မျက်လုံးသူငယ်အိမ် ကျယ်လာခြင်း၊ ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပြီး စိတ်ဂနာမငြိမ် ဖြစ်တတ်သည်။ အမ်ဖီတမင်း ဆေးစွဲသူတို့သည် မိမိနောက်မှ ရန်သူများလိုက်နေခြင်း သို့မဟုတ် မိမိအကြောင်း ပြောနေကြသမျှ ကြားယောင်ခြင်း စသည့် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေသည့် စိတ်ဝေဒနာ တမျိုးကို ခံစားရတတ်သည်။

ဘာဘိကျူရိတ်နှင့် ပက်သဒင်း ဆေးစွဲသူတို့တွင်လည်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် ဝေဒနာများကို ခံစားရသည့်ပြင်

စကားများခြင်း၊ စကားမပီမသ ဖြစ်ခြင်းနှင့် စိတ်တိုပြီး ရန်လိုသည့် လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ယင်းဆေးများကို အလွန်အကျွံသုံးစွဲပါက သတိမေ့လျော့ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။

အရက်သည်လည်း မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးအန္တရာယ်ပင်

မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးအန္တရာယ်များတွင် အကျယ်ပြန့်ဆုံးနှင့် အနက်ရှိုင်းဆုံးသော အန္တရာယ်မှာ အရက်ဖြစ်သည်။ မူးယစ်အန္တရာယ် ဟူသမျှတွင် အရက်ကို လူသောက်များသည်။ အရက်စွဲသူလည်း အများဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ သေစေနိုင်သည့်အထိ ဆိုးရွားလှသဖြင့် သူ့ကို “သေရည်” ဟုပင် မြန်မာတို့က ကင်ပွန်း တတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မူးယစ် အန္တရာယ်အကြောင်း ပြောမည်ဆိုပါက အရက်၏ ကဏ္ဍကို ချန်လှပ်၍ မဖြစ်ပါ။ အရက်၏ အန္တရာယ်သည်လည်း မသေးလှပေ။

“သေရည်” ကို အရဗီဘာသာစကားဖြင့် “အရက်” ဟု ခေါ်သည်။ “အရက်” တွင် ပါဝင်သော အလ်ကိုဟောမှာလည်း အရဗီစကား “အလိကဟောလ်” မှ ဆင်းသက်လာသည်။

အရက်ကို သောက်လိုက်သည့်ခဏ၌ အစာအိမ် အတွင်းသို့ ရောက်ပြီး အရက်ခတ်တို့သည် သွေးကြောအတွင်းမှ ဗဟိုအချက်ရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။ ယင်းတို့သည် အာရုံကြောတို့၏ လုပ်ငန်းကို နှေးကွေးစေခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထုံထိုင်းသွားစေခြင်းကို စတင် ပြုပေတော့သည်။ စင်စစ် အရက်ဟူသည့်လူ့စိတ်ကို ခွေနှိန်း ဆုတ်လျော့ အား ပျော့ စေတတ်သည့်

ဓာတ်ဆေးရည် ကေန့်ဖြစ်သော်လည်း အရက်သောက်စဉ်မှ အကယ်မဟုတ်၊ ထင်မြင်ယောင်မျှသာ ဖြစ်သည်။ စိတ်တက်ကြ အားတက် လန်းဆန်းနေသော အာရုံကို ခံစားကြရပြီး မိမိ ကိုယ်မိမိ ချုပ်တည်း ထိန်းသိမ်းမှုတို့မှ အရက်ကြောင့် “လွတ်” သွားကာ မသောက်မမှူးပါက မည်သည့်အခါမျှ ပြုလုပ်ပြော ဆိုမည် မဟုတ်သော အမူအရာစကားတို့ကို ဆိုပြောလုပ်ကိုင် တတ်ကြသည်။ အရက် သုံးလေးခွက် ဝင်သွားသောအခါမှ ဦးနှောက်အတွင်းမှ ခြေလက် လှုပ်ရှားမှု စကားပြောဆိုမှု စသည့်တို့ကို ချုပ်ထိန်းသည့် အာရုံကြောများကို သိသိသာ သာကြီး ထိခိုက် လာသည်တွင် သိုင်းကွက် နင်း၍ လမ်း လျှောက်ခြင်း၊ လက်လှုပ်ခေါင်းလှုပ် မူမမှန်ခြင်းနှင့် စကား ပြောမှု မပီကလာဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်လာရသည်။

မကြာသေးမီက သိပ္ပံ ပညာရှင်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော သုတေသန ပြုစုရာမှ တခါ တရံ အနည်းငယ်မျှ “ဆိုရှယ် ဇောက်” အဖြစ် လူပေါင်းဆုံရန် သောက်ခါမျှနှင့် လူ၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကို ချက်ခြင်း အန္တရာယ်ပြုနိုင်ပြီး ရေရှည်၌ လည်း အန္တရာယ် ပြုနိုင်ကြောင်း သိရှိလာကြသည်။ အရက် သောက်သောသူများ၏ နှလုံးကြွက်သားများ ပျက်စီးတတ် ပြီး ဦးနှောက်ယိုယွင်း စေတတ်ကြောင်းကို တွေ့ရလေသည်။

လူတို့ဦးနှောက်အတွင်းရှိ မှတ်ဉာဏ်နှင့် ဦးနှောက်ကို အ ရက်ဓာတ်သည် ဟန့်တားဖျက်ဆီးတတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်ချို့ယွင်းပြီး သင်ကြား မှတ်သားမှု၌ နှောင့်နှေးရ သည်။ အလွန်အကျွံ နှစ်ရှည်လများ အရက်သောက်သူ၏ ဦး နှောက်မှာ အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့်ပင် အတွင်းမှ ဆဲလ်များ ပြုပြင်

မရအောင်ပျက်စီးရသည်ဟုလည်းဆိုချေသည်။ အရက်သောက်ပြီးသူသည် အစာအဟာရ အာခဲသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်သမား အချို့သည် မိတာမင် သက်စောင့်ဓာတ် ချို့တဲ့မှုကြောင့် အဟာရချို့တဲ့လာသည်။ ကိုယ်ခံအားနည်းပါးလေသည်။ ဂက်စတရိုင်းတစ် (ခေင်) အစာအိမ် ရောဂါတမျိုး ဖြစ်လာသည်။

အရက်သမား တဦး၏ အသံတွင် အရက်အဆီများစုံလာသည်နှင့် “စီရောစစ်” ဟု ခေါ်သော အသံမာ၊ အသံခြောက်၊ အသံကြုလှီ သွားတတ်သောရောဂါဖြစ်လာသို့ များပေတော့သည်။ အရက်ကြောင့် လူ့ အာရုံကြော ဗဟိုဌာနကြီး ပျက်စီးရသည်သာမက ခန္ဓာတွင်းမှ လူ့ ကာမကိစ္စရေးကို ချုပ်ထိန်းသတ်မှတ်ပေးသည့် ဟိုမုန်းဓာတ်များ အရက်နှင့် အရောအစပ်ခံလိုက်ရသောအခါ သဘာဝ ဟိုမုန်းဘဝမှ “အရက်ရော ဟိုမုန်း” ဓာတ်အဖြစ် အချိန်အဆဖေါက်ပြန် သွားသည်။ ထို့ကြောင့် အရက်ကျိုးသည် လူသမန်တို့ကဲ့သို့ ယောက်ျားပီပီကာမည့် “စွမ်းအင်” မရှိတော့ဘဲ “ပန်းသေ” ရောဂါစွဲကပ်ခါ လူဖြစ်ရှုံး၍ပင် သွားနိုင်ပေသည်။

ဩစတေးလျ နိုင်ငံမှ ၁၉၇၇ - ခု ဇန်နဝါရီလ ထုတ် “မိုင်နရက်” (MINARET) စာစောင်အတွဲ ၂-အမှတ် ၂-မှ အေ-ကေ နူးရ်-မဟမ္မဒ် ဟူသော သုတေသီ တဦးက “The Effects of Alcohol” ဆောင်းပါးတွင် အရက်ကြောင့် ထိခိုက် ပျက်စီးရသော လူ့ ခန္ဓာကိုယ်များနှင့် ပတ်သက်၍-

၁။ ဦးနှောက်။ ။ဦးနှောက်၏ အဓိက အပိုင်းများကို ကြီးစွာထိခိုက်စေ၏။အရက်ကြောင့် စကားအပြော အဆိုနှင့် အတွေးအခေါ်ကို ထုံထိုင်းလေးလံစေ၏။ လျှာကို ထူအန်းအန်း ဖြစ်စေသည့်အတွက် စကားအပြောအဆို လေးလာ၏။ အရက်ကြောင့် ဦးနှောက် ဆဲလ်သန်းပေါင်းများစွာ ပျက်စီးရ၏။ ခန္ဓာကိုယ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်သည့် ဦးနှောက်ဆဲလ်များမှာ ပျက်စီးသွားခဲ့ပါက ပြန်လည် ပြုပြင်၍လည်းမရ၊ အစားထိုး၍လည်းမရပေ။

၂။ အရေပြား။ ။အရေပြားမှာ ချို့တဲ့လာရ၏။ နူးညံ့မှုမရှိပဲ ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်း ဖြစ်လာရ၏။ အရက်သမားများမှာ မျက်နှာရင့်လာ၍ အသက်ရင့်နေပြီဟု ထင်မှတ်ခြင်းခံရ၏။

၃။ သွေးလှည့်အဖွဲ့။ ။အရက်က လူကို အဆောတလျှင် နွေးနွေးထွေးထွေးဖြစ်စေပြီး အဆင်အခြင်ကင်းမဲ့စေ၏။ မကြာမကြာ အရက်ကို သောက်သုံးပါက နှလုံးကြွက်သား (မိုင်အိုကာဒီတီစ်) မာကြောသွားနိုင်၏။

၄။ နာဗ်ကြောအဖွဲ့။ ။အများအားဖြင့်အရက်ကြောင့် အာရုံကြောကို တဒဏ်မျှ ပျက်စီးသွားစေ၏။ ကြာလေလေ ထာဝရ ပျက်စီးရလေလေ ဖြစ်၏။ လက်တွင် အာရုံ ခံစားမှု ပျက်ပြားရ၏။ ခြေထောက်

မှာ ထုကျင်ပြီး ယားယံ နေတတ်၏။ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြီး မရေမရာဖြစ်နေ တတ်၏။ (ပဲရီဗီရယ်နု၂၂၊ ရှိ ပသီ စိတ်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်၏) မှန်မှန်သောက် ပါက အရက်နာကျနိုင်၏။

၅။ ပန်ကရိယ။ ။ယင်းကိုထိခိုက်စေ၏။ပန်ကရိယယေဘင် ရောဂါရစေပြီး အင်ဇိုင်းနှင့် အင်ဆူလင် ထုတ်လုပ် မှုကိုထိခိုက်စေ၏။

၆။ အသဲ။ ။အသဲကို အကြီး အကျယ် ထိခိုက်စေ၏။ ဖက်တီးတစ်ရှူးများကို တိုးပွားစေ၏။ ဤတစ်ရှူး များကြောင့် အသဲမာလာရ၏။ ဤသို့ဖြင့် အသဲမှာ ပျက်စီးသွားရ၏။ သို့မဟုတ် အသဲ သိမ်သွားရ၏။ အရက်ကြောင့်ဟက်ပီတိုင်တစ် အသဲရောဂါ ရတတ် ၏။ စီရော့စစ် အသဲကျွတ်နာ ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင် ကာ အသက်ဆုံးပါးနိုင်၏။

၇။ ကျောက်ကပ်များ။ ။အရက်ကြောင့် နက်ဖရိုတီးစ် တွင် ထိခိုက်မှုဖြစ်ရ၏။

၈။ အူများ။ ။အရက်သည် အစာ လမ်းကြောင်းကို ကြီးစွာထိခိုက်စေ၏။အစာအိမ်နံရံ ယောင်ယမ်း၏။ ဤသို့ ယောင်ယမ်းနေသဖြင့် အစာအိမ်နှင့် အူများ တွင် ဗီတာမင်အဟာရများကို စုတ်ယူမှု ချို့တဲ့စေ ပေရာ ရောဂါဖြစ်လွယ်၏။ အရက်ရှိနေပါက အူနံရံ များမှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်မှု မပြုနိုင်ပေ။

၉။ ချဉ်ဆီ။ ။အရက်ကြောင့် ဆဲလ်ဖြစ်ထွန်းရာ ချဉ်ဆီကို ထိခိုက်စေ၏။ ချဉ်ဆီအထွက်နည်းစေ၏။ ဤသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရက်များအောင်းနေ၍ ဖြစ်သည်။

၁၀။ ပရော့စတိတ်ဂလင်း။ ပရော့စတေတိုင်တစ် ဖြစ်နိုင်၏။ ပရော့စတိတ်ဂလင်း ယောင်ယမ်းလာပါက ဆီးလမ်းကြောင်းကို ဖိမိကာဆီးသွားရာ၌ အခက်အခဲဖြစ်စေ၏။ ကာမစိတ်ဘက် ကုန်ခမ်း သွားတတ်၏။

စသည့်ဖြင့် ရေးသားထားသည်များကို တွေ့ရလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စိတ်ရောဂါအထူးကု ဆေးရုံမှ လူငယ် ၁၀၀ လျှင် ၄၁ ယောက်မှာ အရက်သမား၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ အရက်ကြောင့် မူလရောဂါများ ပိုမိုတိုးလာတတ်၏။ အရက်တစ်ဆနှင့် ရေအဆတရာ ရော၍ထားသော ရေကန်တွင် တီကောင်တကောင်ဖြစ်စေ၊ ငါးတကောင်ဖြစ်စေလွှတ်ထားပါက မကြာမီပင် သေသွားကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ တဖန် ကြက်ဥအကာအဖြူကို ဝီစကီ၌ဖြစ်စေ၊ အခြား အရက် ပြင်းပြင်း၌ဖြစ်စေ ထည့်လိုက်ပါက အလျင်အမြန်ခဲပြီး မာသွားလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ကြက်ဥကို ရေပူဆူဆူထဲသို့ထည့်ခြင်း၊ သံပူပေါ်သို့ ချခြင်းတို့နှင့် တူသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ကြက်ဥအဖြူအကာနီးပါးမျှ နူးညံ့သော လူ၏အစာအိမ်၊ နှလုံး၊ အသံ၊ ကျောက်ကပ်များနှင့် အကြောအခြင်တို့သည် အရက်ကြောင့် အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သေချာလှသည်။

တချို့သည် အရက်သောက်ပြီး အဟာရ ပြည့်ဝသော အစားအစာကိုစားလျှင် အန္တရာယ်မဖြစ်ဟု ထင်မှတ်နေသည်။ ယင်းအဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်ပြည် မောင့်ဆိုင်းဒိုင်း ဆေးတက္ကသိုလ်မှ သုတေသီ အီမန်နူရက်ရှဘင်နှင့် နယူး ယောက်မြို့ ဘရောင်း ဆေးရုံမှ ဒေါက်တာ ချားလီဘာတို့ က ၁၅-နှစ်အရွယ်ရှိ ဘာဘွန်းမျောက်ပံ (၂၆) ကောင်ကို ပရိုတိုင်းဗီတာမင်ပြည့်ဝသော အစာများကျွေးပြီး ယင်းတို့ အနက်မှ (၁၃)ကောင်ကို အရက်ပါရော၍တိုက်ခဲ့၏။

ယင်းမျောက်တို့ကို ခွေးချယ်ရခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏အသွယ်သည် လူ၏အသွယ်နှင့်ဆင်တူသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယင်းတို့ကို လေးနှစ် ထိ စမ်းသပ် လေ့လာခဲ့ရာ ဤမျောက် (၁၃) ကောင်မှာ တကယ် အရက်သမားများပမာ အရက်မသောက်ရသောနေ့ ဆိုလျှင် ကတုန်ကယဉ် ဖြစ်လာတတ်၏။ စမ်းသပ်ချက် အရ မျောက် (၇) ကောင်မှာ အသဲအဆီပိုတ် ရောဂါ၊ (၄) ကောင်မှာ အသဲကျွမ်းရောဂါနှင့် (၄)နှစ်စလုံး အရက်နှင့် မပြတ်နေခဲ့သော မျောက်(၂)ကောင်မှာ အသဲကျွတ်ရောဂါ နှင့် အသဲမှာမာပြီး ကျုံ့နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အဟာရ ပြည့်ဝသောအစာကိုစားပြီး အရက် မသောက်သော ကျန် မျောက် (၁၃)ကောင်မှာ လုံးဝ ကျန်းမာနေသည်ကို တွေ့ ရ၏။

ထို့ကြောင့် ၁၉၇၃-ခုနှစ်အထိလွဲမှားစွာ ယူဆနေသော ထိုအချက်တရပ်ကို၁၉၇၄-ခုနှစ်မှစပြီး ဤသုတေသနများက ဆက်တွေ့ဖြေရှင်းပေးလိုက်သည်မှာ “အဟာရ ပြည့်ဝသော

အစားအစာကို မည်မျှစားသုံးစေကာမူ အရက်သောက်လျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်သည်” ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

အရက် သောက်သောလူများ အတွက် ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ရန် မခဲယဉ်းသကဲ့သို့ ရာဇဝတ်မှု များမှာလည်း အရက် သောက်သောသူများတွင် ပိုမိုဖြစ်လေ့ ရှိပေသည်။ “မူးရင် မမောင်းနဲ့၊ မောင်းရင် မမူးနဲ့” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ဖြင့် ကမ္ဘာအဝှန်း ယာဉ်မောင်းသူများကို အရက် မသောက်ရန် သောက်မိပါကလည်း ယာဉ်မမောင်းကြရန်တားမြစ်နေကြ သည်မှာ နှစ်စဉ်ရာနှင့်ချီ၍ လူအများ ယာဉ်အန္တရာယ်ဖြင့် သေ နေကြရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်လေသည်။

တချို့သည် အလွန် အေးသော အရပ်ဒေသ ဖြစ်သော ကြောင့် ဟူ၍ ၎င်း၊ မိုးအေး၍၊ ဆောင်းအေး၍ ဟူ၍ ၎င်း မိမိတို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို ကာကွယ်သည်။ အားဖြည့်ပေးသည် ဟူ၍ ၎င်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ အရက်ကို သောက်လေ့ ရှိကြသည်။ စင်စစ် ၎င်းတို့ ထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ ဆေးသိပ္ပံ ပညာရှင်များက တင်ပြသည်မှာ အရက်သောက်လိုက်သော အခါ အရက်က သွေးလွှတ်ကြောများကို ကျယ်သွား စေ သည်။ သွေးနှင့်အဟူသွေးထဲ၌ ကိန်းအောင်းနေသော အပူငွေ့ များအား အရေပြားများဆီသို့ များများရောက်စေသည်။ အရေပြားသို့ အပူငွေ့ ရောက်သဖြင့် ပူနွေးမှုကို ရုတ်တရက် ခံစားရသည်။ သို့သော် ကိုယ်ခန္ဓာမှ အပူငွေ့ တို့သည် အပြင် သို့ ထွက်သွားသဖြင့် လူကို ‘ထိခိုက်’ စေသည်။ တစ်ဖန် ခန္ဓာ ကိုယ်နွေးလာသော်လည်း အအေးဒဏ်ကို ကာကွယ်နိုင်သည် မ ဟုတ်။ ထို့ ကြောင့် ဆေး သိပ္ပံ ပညာ အ လို အ ရ

“ရေခဲသော အရပ်ဒေသ များတွင် အရက်မသောက်ရပေ” ဆောင်းက လခိုက်ခိုက် တုန်ချမ်းနေသော ဆီးနှင်းတောထဲ၌ အရက်သောက်သူသည် အရက်မသောက်သူထက် ပို၍မြန်မြန် အအေးမိကြောင်းတွေ့ရသည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သည် ဟု ဆိုရာမှာ လည်း အာရုံကြော များကို အလ်ကိုဟော ခံတ်က ထိုင်းမှိုင်းစေသဖြင့် ခံစားမှုအာရုံနည်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပြီး စင်စစ် အားပြည့်သည်ကား မဟုတ်ချေ။

အဘူဘက်ရ် မုဟမ္မဒ် အိဗနေဇ်ဇ်ဇ်ဇ် အလ်ရာဇီ အေ၊ဒီ (၈၆၅-၉၂၅) (၁၆) အနောက်တိုင်းတွင် ရာဇီဟု ကျော်ကြားခဲ့သူမှာ ဓာတုဗေဒ၊ ဆေးပညာ၊ ဒဿနိကနှင့်ဘာသာရေး စသဖြင့် ကျမ်းပေါင်း ၂၀၀-ကျော်ကိုပြုစုခဲ့၏။ ယင်းတို့အနက် ထက်ဝက်ကျော်မှာ ဆေးကျမ်းများဖြစ်၏။ သူ၏ “ကိတာဗုလ်ဟာဝီ” ကျမ်းမှာ အရဗီဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့သည့် ဆေးကျမ်းကြီးတစောင်ဖြစ်ပြီး အနောက်တိုင်းတွင် (၁၂)ရာစုမှ (၁၇) ရာစုအထိ လက်ကိုင် ပြုခြင်း ခံခဲ့ရ၏။ သူသည် ကျောက်ရောဂါနှင့် ဝက်သက်ရောဂါတို့ ကွဲပြားခြားနားပုံကို ပထမဆုံး စာတန်းပြု တင်ပြခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ထို့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက အရက်သောက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး တင်ပြထားသည်မှာ—

“အရက်သောက်ခြင်းမှာ မကောင်းသောစိတ်ထားတမျိုး ဖြစ်ပြီး၊ စွဲစွဲမြဲမြဲသောက်စားသူကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်စေ၏။ ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်များနှင့် ရောဂါဘယ အမျိုးမျိုးကို ခံစားရစေ၏။ အရက်ကိုအလွန်အကျွံ သောက်သူ

“ဗွာ ဝက်ရှူးပြန်သလို၊ အသက်ရှူကြိပ်၍ မှန်းသည့်နှယ်ဖြစ်ပြီး အတွင်းနှလုံးအားကို ထိခိုက်စေကာ ရုတ်ခြည်း သေစေ၏။ နှလုံးသွေးကြောများကို ပေါက်သွားစေ၏။ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်ကာ ရေတွင်းထဲ ချောက် ကမ်းပါးထဲ ချော်ကျ တတ်၏။ အထူးသဖြင့်အာရုံကြောများ အားနည်းလာပါက အထူးထူး အထွေထွေသော ဖျားနာ ခြင်းများ၊ သွေးခဲခြင်း၊ အူနှင့် အဓိကအင်္ဂါအစိပ်အပိုင်းများ ယောင်ယမ်းခြင်း၊ သည်းခြေ ယောင်ယမ်းခြင်း၊ ငန်းဖမ်းခြင်းနှင့် သွက်ချာပါဒ် ရောဂါများကို ဖြစ်စေ၏။ ထို့ပြင် အချက်သောက်ခြင်းကြောင့် ဆင်ခြင်တုံတရား ဆုံးပါးရ၏။ အကျင့်သိက္ခာပျက်ပြားရ၏။ “ထန်းရည်မှူး ကဲ့ရဲ့ပေ” ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဘဝဆုံးရှုံးရ၏။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှု ကင်းမဲ့ပြီး အရှုံးနဲ့ တွင်းသက်ဆင်းရ၏။

“အကျဉ်းချုပ် ဆိုရသော် အရက်သည် အဆိုးရွားဆုံးသော ရမက်တပါးပင်၊ ဆင်ခြင်တုံ တရားကို ဖောက်ပြန်စေသည့် အကြီးကဲဆုံးသော အချင်းအရာတရပ်ပင်” ယင်းသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ယင်းကမကောင်းစိတ်ကို နှိုးဆွပေး၏။ ဒေါသ စိတ်ကိုဖြစ်လွယ်၏။ စိတ်ဆင်ရိုင်းအလိုကိုလိုက်ပြီး ထင်ရာစိုင်းတတ်စေ၏။ ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သည့် စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေ၏။ ထို့ကြောင့် အရာရာကို သတိသမ္ပဇ်နှင့် တွေးတောတတ်မှုမရှိ ဖြစ်သွားရ၏။ အဆုံး အဖြတ် လွယ်လွယ် ပြုမိ၍ အမှားတွေ့ရတတ်၏။ အခြေ မခိုင်၍ ပရမ်းပတာ ဖြစ်စေတတ်၏။ စိတ်ဆင်ရိုင်း၏ အလိုကို မလိုက်ဘဲ မူနေနိုင်အောင်

ဖြစ်တတ်၏။ ဤသို့ဖြင့် လူစိတ် ပျောက်ပြီး တိရစ္ဆာန်ဘဝ-
ရောက်ရ၏”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ယဇီးဒ်၊ အရက်သမား-

အစ္စလာမ့် သမိုင်း တွင် ဟဇရက် အလီ သခင် အလ္လာဟ် အသျှင်အမိန့်တော်ခံယူပြီးနောက် အမီရ်မူအာဝေယာအိသား ယဇီးဒ်သည် ခေလာဖတ် (အုပ်ချုပ်ရေး) ကို မတရား ရယူ ပြီး သမ္မတဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ သော မင်းဆိုးမင်းညစ်ဖြစ်ရုံသာမက မူးယစ်သေစာကိုမှီဝဲပြီး ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မေ့ နေသူတဦးလည်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏ သောက်ဖေ၊ သောက်ဖက် လက်စွဲတော် “မရဝမ်” ၏မြှောက် ပင့်အကြံပြုသမျှ၌ မဟာတမန်တော်မြတ်၏ အသဲနှလုံးသဖွယ် ချစ်ရသောမြေးတော် အီမာမ်ဟစန် ကိုယ်တော်ကို အဆိပ် ကျွေးပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရှုတ်ဖျက် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ထိုမျှမက မှတ်စလင်တို့အသဲနှလုံးဆူပွက်တမျှခံစားခဲ့ရသော ယနေ့တိုင် မေ့မရနိုင်သောကရိဘလာကွင်းပြင်တွင် တမန်တော်မြတ်၏ မြေးတော် အီမာမ်ဟူစိုင်သခင်နှင့်ဆွေတော်မျိုးတော် နောက် လိုက်မျှားကို ရက်စက်စွာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်စေခဲ့ လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အရက်သမား အမှားတထောင်၊ အရက်သည် ၎င်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးဟူသမျှသည်၎င်း၊ ယင်းကဲ့သို့ လူသား မျိုးနွယ်တရပ်လုံးကိုသာမက တိုင်းပြည်၏စီးပွားရေး၊ ပညာ ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စစ်ရေးပါ မကျန် ဒုက္ခပေးနိုင်သဖြင့်

ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကသာများကြောင်း ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်က မိန့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည့်မဟုတ်ပါလား။

အမူးသမားဆွလာတ် အပါးမကပ်နှင့်

တမန်ဘော်မြတ်သည် မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှစ၍ အာရေဗျ ပြည်တစ်ခုတည်းကတည်းက ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်နေသောကာလတွင် အရပ်ရပ်များစုတို့သည် မူးယစ်စေ့စပ်သောအရာများကို အချိန်ပြည့် မှီဝဲသောက်စားနေခဲ့ကြ လေသည်။ သို့ကြောင့် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်(၄:၄၃)တွင်

“အို(မုအ်မင်န်)သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် မူးယစ်နေကြစဉ် မိမိတို့ (နှုတ်ဖြင့်) ထွက်ဆိုသောစကားကို ကောင်းစွာ မသိနားမလည် သမျှကာလပတ်လုံးဆွလာတ် ဝတ်ပြုမှု၏ အပါးသို့ပင် မချဉ်းကပ်ကြလေနှင့်”။

ဟုဆိုထားလေသည်။ ဤနေရာတွင် “ဆုကားရား” ဟူသော အရဗီစကား၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “မူးယစ်နေသောလူ” ဟု ရလေ သည်။ မူးယစ်သည် ဟုဆိုရာတွင် အရက်ပဲမူးမူး၊ ဆေးခြောက် ပဲမူးမူး၊ ဘိန်းပဲမူးမူး၊ ဆွလာတ်နားသို့မကပ်ဘဲ၊ မိမိနှုတ်က ထွက်ဆိုသော စကားများကို မိမိဘာပြောသို့ ပြောမှန်းမသိ ဖြစ်သည်အထိ လွတ်နေကြပါက ဆွလာတ်အနားသို့မကပ်ရန် တားမြစ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် အချို့ အတွင်းလမ်း လိုက်သူပညာရှိများက “ဆုကားရား” ဆိုသည်မှာ လောကီ အာရုံ (လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ) တို့ဖြင့် ယစ်မူးနေခြင်းကို လည်း ဆိုလိုကြောင်း အနက်ဖွင့်ကြလေသည်။

ဤအာယတ်တော်ကျရောက်လာခြင်းသမိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အုတ်စိမာနီကျမ်းစာမျက်နှာ (၁၀၉) အစောင် (၂) အရ ဆိုလျှင် “အစ္စလာမ်သာသနာ ထွန်းကားကာစအချိန်၌ သေရည် သေရက် သောက်စားခြင်းကို အတိအကျ မြစ်တားခြင်းမရှိခဲ့သေးချေ။ ထိုအချိန်တွင် သာဝကကြီး အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန်ဇူဗ်နူ အောက်ဖ်က ညှော်ခဲတပြုလုပ်၍ ညှော်သည်များအား အရက်သေစာ တိုက်ကျွေးလေသည်။ ထိုအခါ မဗ်ရစ်ဗ်ဆူလာတ် ဝတ်ပြုရန်အချိန်ကျရောက်လာသဖြင့် သာဝကကြီးအလီသခင်အား “အေမာမ်” ရှေ့ဆောင် ရှေ့ရပ်ပြုစေ၍ ဝတ်ပြုကြလေသည်။

သာဝကကြီးအလီသခင်သည် မူးယစ်နေသဖြင့် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုရာတွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းလာကဏ္ဍ (၁၀၉) ကို ရွတ်ဘတ်ရာ၌ မေ့လျော့ပြီး “လာ” ဟူသောပုဒ်ကိုမဘတ်မိဘဲ “လာ အအ်ဗုဒုမာတအ်ဗုဒုန” ဟူသောစာပုဒ်ကို “အအ်ဗုဒုမာတအ်ဗုဒုန” ဟူ၍ ရွတ်ဘတ်မိလေသည်။ ယင်းသို့ “လာ” ဟူသောပုဒ်မပါဘဲ ရွတ်ဘတ်ခြင်းဖြင့် “အသင်တို့ ကိုးကွယ်ကြသော အရာကို ငါမကိုးကွယ်ပါ” ဟူသော မူရင်းအဓိပ္ပါယ်မှ “အသင်တို့ ကိုးကွယ်ကြသော အရာကို ငါကိုးကွယ်ပါ၏” ဟူ၍ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကိုအလွဲလွဲအမှားမှားဖတ်ရန် ဧတနာမရှိသော်လည်း အရက်၏ အရှိန်ကြောင့် တလုံးတပါဒမျှ မေ့မှားရွတ်ဖတ်မိသဖြင့် အဓိပ္ပါယ်မှာ “တောင်တီးဒ်” နှင့် ဆန့်ကျင်သွားပြီး ရှစ်ရက်၏ အရိပ်အရောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါ ဤမူကွပ် ပါဠိတော် ကျရောက်လာလေသည်” ဟု ရေးထားပါသည်။

သာဝကကြီးအလီသခင် အရက်သောက်သည် ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါသလား

အချို့ သာသနာ့ပညာရှင်များသည် အထက်ပါအဆိုကို လက်ခံသော်လည်း ပုညာရုံအတော်များများကမူ ထိုအဆိုကို လက်မခံကြချေ။ အကြောင်းမှာ သာဝကကြီးအလီသခင် ကိုယ်တော်သည် တမန်တော်မြတ်၏ ညီတဝမ်းကဲ့ တော်ရုံသာမက ငယ်စဉ်ကပင် မွေးစားခဲ့သော မွေးစားသားလည်းဖြစ်သည်။ မိဘမျိုးရိုးအစဉ်အဆက်မှာလည်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်တပါး တည်းကိုသာ ကိုးကွယ်ကြသော “ဟနီးဖ်” လမ်းစဉ်ကိုလိုက်နာသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းသူတို့တွင် ရှေးက တို့ကျသော ရှုရိအတ်တရားများပညတ်ချက်စည်းကမ်းဥပဒေများမရှိသော်လည်း အကျင့်စာရိတ္တအရ ထိုခေတ်ထိုပတ်ဝန်းကျင်တွင် အကောင်းဆုံး လူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာကိုပင် ယနေ့ အချို့ ပညာရှိများက “ပြည့်စုံသော ဟနီးဖ်လမ်းစဉ်” ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ “ဟနီးဖ်” ဆိုသည်မှာ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော လမ်းစဉ်လိုက်သူဟု အဓိပ္ပါယ်ရလေသည်။

ထို့နောက် အလီသခင်သည် ကံအံ့ဘာ ကျောင်းတော်ထဲတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ တဖန် တမန်တော်မြတ် အစ္စလာမ်သာသနာနှင့်ပတ်သက်၍ လူအများကို ပထမဦးဆုံးတင်ပြပြီး “ကျွန်ုပ်အား မည်သူထောက်ခံမည်နည်း” ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သောအခါ (၉)နှစ်သား အရွယ် အလီသခင်သည် “ကျွန်ုပ်ထောက်ခံမည်၊ အလ္လာဟူအကူတရ်၊ ကျွန်ုပ်ထောက်ခံမည်” ဟု ထ၍ ကြွေးကြော်ခဲ့သည်။ တမန်တော်၏ဝါဒလမ်းစဉ်များကို

ပဝါးခြေထပ် လိုက်နာခဲ့သည်။ မွေးဖွားသည့်မှစ၍ တမန်တော်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်သာ လက်ပွန်းတတီး နီးနီးကပ်ကပ် နေခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး အဘက်ဘက်ကအပြစ် ဆိုဘွယ်ရာ မရှိသူ တဦးဖြစ်၍ တမန်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် မိမိ၏သမီးတော် “ဖွာသွေမာ” သခင်မနှင့်ပင် ထိမ်းမြားပေးခဲ့ခြင်း ခံရသူ မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့် အလီသခင်ကိုယ်တော်ကို မဆိုထားဘိ၊ တမန်တော်၏ခလေ့ထုံးစံများ၊ အမူအကျင့်များကို ကြိုက်၍ တပည့်သာဝကဖြစ်လာသူအချို့ပင်လျှင် တမန်တော်ထုံးကို နှလုံးမူသူများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအတိုင်း အလီသခင် အရက်သေစာ သောက်စားသည် ဟူသောအဆိုမှာ မခိုင်လုံကြောင်း၊ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ငြင်းပယ်ကြလေသည်။

ဘာကြောင့် ဤသို့ စွပ်စွဲရသနည်း

အစ္စလာမ့်သမိုင်းတွင် အလီသခင် သမ္မတ ဖြစ်လာသော အခါ ရှားမ့်(ဆီးရီးယား)နိုင်ငံ၏ အမီရ်(ဘုရင်ခံမှာ) မုအာဝေယာဖြစ်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်လက်ထက်မှစ၍ အစဉ်အဆက် အကျင့်စာရိတ္တယိုယွင်းမှုကြောင့် မြို့နှင့်အော်ပေးခြင်း ခံရသော “မရ်ဝါန်”သည် မုအာဝေယာအား မြှောက်သွေးထိုး၍ စင်ပြိုင်အစိုးရဖွဲ့စေသည်။ မုအာဝေယာမှာ အလီသခင်၏သစ္စာကိုမခံယူတော့ဘဲ ပုန်ကန်ခြားနားသဖြင့် အလီသခင်နှင့် စစ်ဖြစ်ကြလေသည်။ ထို့နောက် အလီသခင် လုပ်ကြံခံရလေသည်။ အလီသခင်၏နောက်ပိုင်း အီမာန်ဟုစံသမ္မတဖြစ်လာရာ မုအာဝေယာသည် အီမာန်ဟုစံနှင့် ဘာ ချုပ်၍

ခေလာဖတ်ရာထူးကို ရယူခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ မုအာဝေယာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာသောအခါတွင် တိုင်းပြည်တွင်အုပ်စု သုံးခုကွဲလာသည်။ အမိအုပ်စု ယင်းတို့သည် အွန်မိုက်ယာ အနွယ်ဝင် လက်ရှိအုပ်ချုပ်သူများ၊ ရှိအာ(အာလဝီ)အုပ်စု ယင်းတို့မှာ အလီသခင် ဘက်တော်သားများဖြစ်၍ တခြား အုပ်စုတစ်ခုမှာ သာဝကကြီး အဘူဘကရ်သခင်နှင့် အူမရ်သခင် တို့သာမှန်ကန်သည်ဟုဆို၍တောခိုသောခါရဂျီအုပ်စုဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုအချိန်က ၎င်းတို့ကွဲလွဲမှုသည်၊ ဘာသာရေးကွဲလွဲမှုမဟုတ် ပေ။ ပလီဝတ်ကျောင်းတော်များလည်း မကွဲပေ။ သို့သော် အယူအဆအရ၊ နိုင်ငံရေးအရ တွဲနှင့်တဖွဲ အပြန်ပြန်အလှန် လှန် သတ်ဖြတ်ကြသည်အထိ ကွဲလွဲခဲ့ကြသည်။ မိမိအုပ်စုဂုဏ်ရှိ ရေး အများလက်ခံရေးကို ရှေ့ရှုပြီးဟဒီးစ်တော်များ၊ ရှာနေ နှိုဇူလ်များကို မိမိတို့လိုသလို လုပ်ကြံတင်ပြကြသည်။ မင်ဘရ် များပေါ်မှပင် အလီသခင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အခြား အုပ်စုတစ်ခုသည် အူမရ်သခင်ကိုသော်လည်းကောင်း အများ ကဲ့ရဲ့စေရန် အပြစ်တင်ရှုံ့ချကြသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်ပါအဆိုမှာ အလီသခင်ကို မလိုလား သော အမီခေတ်က လုပ်ကြံတင်ပြခဲ့သော အဆိုတရပ်သာ ဖြစ်မည်ဟု အချို့ပညာရှိများက ယူဆကြလေသည်။ တချို့ ကမူသောက်ခဲ့ပါလျှင်လည်း ဟရာမ်ဟုမသတ်မှတ်မီကသောက် ခဲ့ခြင်းအတွက် မည်သို့မျှ အကြောင်းမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြ ကြသည်။ အကယ်၍ ဤအဖြစ်အပျက် မှန်ပါကလည်း အိမာဒ်

လုပ်သူမှာ အလီသခင်မဟုတ်ဘဲ အခြား သာဝကတဦးဦးသာ ဖြစ်မည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးသောက်သုံးမှုကို လုံးဝပိတ်ပင်လိုက်ခြင်း

မည်သို့ဆိုစေ မူးယစ်စေသော အရာများကို မှီဝဲသုံးစွဲနေသူ များသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် (၄:၄၃) ကျလာသည်နှင့် ဘပြိုင်နက် ဆွလာတ်အချိန်များကို ရှောင်ကွင်း နေရသဖြင့် သောက်ချိန်ကျ၍ မူးယစ်သူဦးရေလျော့လာလေသည်။ နောက် ဆုံး ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် (၅:၉၀)၌

“အို-မုအ်မင် သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ မုချ ကေန် မူးယစ်စေတတ်သော အရာများ သည်၎င်း၊ သောင်းတမ်းကစားခြင်းသည်၎င်း၊ ရိုးရာနတ်ရုပ်ထု၊ ဆင်းဘု အစရှိသည့် အရာများသည်၎င်း၊ မြားဖြင့် ကံစမ်းခြင်း သည်၎င်း၊ အလွန်ဆိုးရွား ညစ်ညမ်းလှ သော အမှုကိစ္စများ၊ ရှိုင်တွာန်၏ အပြုအမူများသာ လျှင် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ထို(ဆိုးရွား ညစ်ညမ်းသော အရာ)ကို ရှောင်ကြဉ်ကြ ကုန်လော၊ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် အောင်မြင်ကြပေမည်။ ဟု ဆိုထားလေသည် တဖန် (၅:၉၁)တွင်

“ဤမှတပါး အခြားမဟုတ်ရှိင် တွာန်မိစ္ဆာကောင် သည် မူးယစ်စေတတ်သော အရာများဖြင့်၎င်း၊ အ လောင်းအစား ဖြင့်၎င်း၊ အသင်တို့ စပ်ကြားတွင် ရန်ငြိုးပွားမှု၊ မုန်းထားမှုများကို ဖြစ်စေလို၏။ ၎င်း

ပြင် (ရိုင်းကွန်သည်) အသင်တို့ကို အလ္လာဟ်အသျှင်
 ဖြစ်အား အောက်မေ့တသ သတိရခြင်းမှ၎င်း၊
 ဆူလာတ် ဝတ်ပြုခြင်းမှ၎င်း၊ ပိတ်ပင်တားဆီးလို၏။
 အိုဖြစ်လေရာ အသင်တို့သည် ရပ်တံ့ကြမည့်သူများ
 ဖြစ်ကြသလော။ (၀၁) ရပ်တံ့ကြလေကုန်။”

အထက်ဖော်ပြပါ ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များအရ မူး
 ယစ်စေတတ်သောအရာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး လုံးဝ ပိတ်ပင်
 လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ပိတ်ပင်ရာတွင်လည်း ကျိုး
 ကြောင်းတင်ပြပြီးမှ ပိတ်ပင်သည်။

မူးယစ်စေတတ်သော အရာများကို သုံးစွဲသောအခါတွင်
 အသိဉာဏ်ကို ပျောက်ကွယ်စေမည်။ ဟိရိုသြတ္တပ္ပ အရှက်အ
 ကြောက်ကင်းမဲ့စေမည်။ ကာမကြူးလျှင်မဲ့ သေရည်မူးလျှင်
 ဆဲဆိုသကဲ့သို့ ဆဲဆိုမည်။ အချို့အချိန်များတွင် သူရူးသဘွယ်
 ဖြစ်၍ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဒေသဖြစ်မည်။ အမူးပြေသည့်
 နောက်သော်မှပင် ရန်ငြိုး ရန်စကျန်လျက် ရှိတတ်၏။ လူ
 သတ္တဝါတို့၏ ဦးနှောက်သည် အလွန်တရာ မွန်မြတ်လှ၏။
 အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ကို ရှာဖွေတတ်သော ဦးနှောက်သည်
 အမြင့်ဆုံးတော့ခေါ်မှုဖြစ်၏။ အသျှင်မြတ်ကိုအာရုံပြုနိုင်သော
 ဦးနှောက်သည် မူးယစ်ဆေးကြောင့်ချို့ယွင်းအားနည်းသွား
 မည်။ အသျှင်မြတ်ကိုပင် တော့ခေါ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

လောင်းတမ်းကစားခြင်းသည် အချင်းချင်း အကြီးအ
 ကျယ်အငြင်းအခုံဖြစ်စေ၏။ နိုင်သူသည် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့အပျော်
 ကြူး၏။ ရှုံးသူသည် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်၏။ တဖန်ပြန်

လည်၍ အနိုင်ရရှိရန်အတွက် အခြားလုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုပင် မစဉ်းစားဘဲ မစားမသောက်နိုင်ကြီးပမ်း၏။ နိုင်သူကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအမှုတို့သည် ညစ်ညမ်းသော အမှုများသာဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓကွမ္မုန်မောက်တဝဉ္စပင် ဥစ္စာဗစ္စည်းဆုံးပါးကြရ၏။ လူအများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ခံကြရ၏။ ထိုသို့သောသူများသည် အသို့လျှင် အသျှင်အားအောက်မေ့တသ သတိရကြနိုင်အံ့နည်း။ အသို့လျှင် ဆွလာတ် တည်ဆောက်နိုင်ကြအံ့နည်း။ အသျှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသ သတိရခြင်းသည် သာသနာ၏ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ဆွလာတ် တည်ဆောက်မှုသည် သာသနာ၏မဏ္ဍိုင်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဤအပြုအမူများသည် ဆိုးရွား ညစ်ညမ်းမှုများ၊ စာရိတ္တပျက်ပြားစေမှုများသာ ဖြစ်၍ ရှိင်တုန်၏ လုပ်ရပ်များသာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းအမှုကိစ္စများကို စွန့်လွှတ်မှသာလျှင် ကေနီမုချ အောင်မြင်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်းပြောကြားလိုက်သည်။ ပြတ်ပြတ်သားသားပိတ်ပင်လိုက်သည်။

ထိုအာယဒ်တော်(၅:၉၁)၏ အဆုံးတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း “အသင်တို့ရပ်တံ့ကြမည်လော” ဟူသော လေးနက်လှသည့် အမိန့်တော်ကို ကြားနာရသောအခါ သာဝကကြီးအချို့က “အို ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အသျှင်၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ရပ်တံ့ကြပါပြီ၊ အို ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အသျှင်၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ရပ်တံ့ကြပါပြီ” ဟု လျှောက်ထားကြလေသည်။ ထိုနေ့မှာပင် သေရည်သေရက်အပါအဝင် မူးယစ်ဆေးဝါးဟူသမျှနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အိုးခွက်စသည့် တန်ဆာပလာအာလုံးကို ရိုက်ခွဲချိုးဖျက်

ပစ်လိုက်ကြလေရာ မဒီနာမြို့ရှိ လမ်းများတွင် သေရည်သေရက်များစီး၍ပင်သွားလေသည်။ မိမိတို့သက်တမ်းတလျှောက်လုံး သောက်သုံးခဲ့ကြသော သေရည်သေရက်ကို ရာသက်ပန်စွန့်လွှတ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

မြတ်တမန်၏ သြခါဒများ--

ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်က ယခုကဲ့သို့ တားမြစ်ရုံသာမက မဟာတမန်တော်မြတ် ကလည်း--

● “မူးယစ်စေတတ်သော အရာအားလုံးသည် “ဟရာမ်” အလျဉ်းမသောက်သုံးအပ်။ (မစ်ရှ်ကားတ်)

● “မိဘစကားကို သွေဖည်သူများ၊ အလောင်း အစား ပြုသူများ၊ မိမိကျေးဇူးကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလေ့ရှိသူများနှင့် အမြဲမူးယစ်ဆေးဝါး သောက်သုံးသူများသည် “ဂျန္နတ်” သူခဏ္ဍာန်တွင် စံစားကြရမည်မဟုတ်။

(မစ်ရှ်ကားတ်)

တချို့က “တန့်ဆေး၊ လွန်ဘေး”ဟု ဆိုသကဲ့သို့ မူးယစ်စေတတ်သော အရာများကို အနည်းငယ်မျှ သုံးလျှင် မူးယစ်သည်မရှိ၊ အများအပြား သောက်သုံးမှသာလျှင် မူးယစ်သည်ဖြစ်ရာ အနည်းငယ်သောက်သုံးခြင်းသည် အပြစ်မရှိ တရားတော်နှင့်လည်း မဆန့်ကျင်ဟူ၍မဟုတ် မဟုတ် ပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။ ယင်းသူတို့၏ စကားများသည် လုံးဝမှားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်မြတ်က--

- “အကြင်အရာ၏အများစုသည် မူးယစ်စေတတ်၏။ ထိုအရာ၏ အနည်းစုသည်လည်း “ဟရာမ်”တားမြစ်ထားသော အရာဖြစ်၏။ (မစ်ရှ်ကားတ်ကျမ်း)
- “သေရည် သေရက်သည် ယုတ်မာမှု အပေါင်း၏ အမိ (အချုပ်)ဖြစ်သည်။” (အလ်မနားရ်)
- “သေရည်သေရက်သည် ရှက်တွယ် အမှုအပေါင်း၏အမိ ဖြစ်၏။ ကြီးမားသော အပြစ်များတွင် အကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် သေရည် သောက်စားအံ့၊ အစစ အရာရာ မှားယွင်းအံ့” (အလ်မနားရ်)

စာနဲ့သောအခါ အလ်ဟု ခိုင်ရီသခင်က အို....တမန်တော် မြတ် ကျွန်တော်မျိုးတို့ နေထိုင်ရာ အရပ်သည် အေးသော ဒေသတခု ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့မှာ ခက်ခဲကြမ်းတမ်း ပင်ပန်းကြီးစွာအသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းမှု ပြုကြရပါသည်။ ဤအတွက်ကြောင့် ဂျုံဖြင့် ပြုလုပ်ရရှိသည့် ယမကာတမျိုးကို မှီဝဲလေ့ရှိကြပါသည်။ သို့ယမကာကြောင့် အလုပ်ပင်ပန်းမှု ဒဏ်နှင့် အငေးဒဏ်ကို ခံနိုင်စွမ်း ရှိလာပါသည်။ အားအင်တိုးလာခဲ့ရပါသည်။ တင်ပြောဆိုရာ မဟာတမန်တော်မြတ်က “ထိုယမကာသည် မူးယစ်ပေါသလား” ဟု မေးမြန်းတော်မူရာ ကျွန်ုပ်က “မူးယစ်စေတတ်ပါသည်” ဟု ဖြေကြားခဲ့၏။ ဤတွင် “ထိုယမကာကို မှီဝဲခြင်းမပြုရ” ဟု တမန်တော်မြတ်က တားမြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါကျွန်ုပ်က ၎င်းဒေသတွင် နေထိုင်သူများ အဘို့ ထို ယမကာကို စွန့်ပစ်ရန်

ကေနပ်ပင် ခဲယဉ်းမည်၊ စွန့်ပစ်ကြမည်မဟုတ်ဟု တင်လျှောက်
ရာ တမန်တော်မြတ်က “ယင်းတို့ ဘက်မှ မစွန့်နိုင်ဟု ဆိုလျှင်
၎င်းတို့ကို တိုက်ပွဲဝင်လော့” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။
(အဗူဒါဝူဒ်)

“ဤကမ္ဘာတွင် အရက်သောက်သူကို ဂျပာနွမ်တွင် ငရဲမီး
ရေ တိုက်မည်။” (ဟဒီးစ်)

အနုတ်စံသံခင်၏ ပြောပြချက်အရ တမန်တော်မြတ်သည်
မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အောက်ဖော်ပြပါ ဆယ်
ဦးတို့အား ရှုံ့ချအပြစ်တင် အရေးယူတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရ
လေသည်။

၁။ မူးယစ်ဆေးဝါး ချက်လုပ်သူ၊

၂။ မူးယစ်ဆေးဝါး ချက်လုပ်ရာ၌ စီမံ ကူညီပေးသူ၊

၃။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို ဆောင်ကြဉ်းလာသူ၊

၄။ မူးယစ်ဆေးဝါး မှီဝဲသုံးဆောင်သူ၊

၅။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို တဦးဦး အတွက် ဆောင်ကြဉ်း
ပေးသူ၊

၆။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို မှီဝဲရန် ပေးကမ်းသူ၊

၇။ မူးယစ်ဆေးဝါး ရောင်းသူ၊

၈။ မူးယစ်ဆေးဝါးမှ ရရှိသော အခကြေးငွေ အကျိုး
အမြတ်ကို စားသုံး(စံစား)သူ၊

၉။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို ဝယ်သူ၊

၁၀။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို တဦးဦးအတွက် ဝယ်ယူပေးသူ

(သစ်ရိမီဇီ၊ အင်မီနောမာဂျဟ်)

အစ္စလာမ့် သာသနာတွင် ထွတ်မြတ်သော ညဉ့်ကြီးများ ရှိသည်။ ဥပမာ အိဒ္ဓလ်ဖီတရ်ညဉ့်၊ အိဒ္ဓလ်အသ္ဗာဟာညဉ့်၊ မေ့ဟ်ရားဂျီညဉ့်၊ လိုက်လသ္ဗလ်ကဒရ်ညဉ့် စသည်ဖြင့်ရှိကြရာ ထိုညဉ့် များတွင် အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ် ထံတော်၌ မိမိတို့၏ အပြစ်များကို ဝန်ချတောင်းပန်၍ လိုရာဆုကို တောင်းပါက ဆုတောင်း ပြည့်သည်ဟု တမန်တော် မြတ်၏ ဩဝါဒတော် များရှိသည်။ သို့သော် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဆုဒိုအာကို မူ အသျှင်မြတ် လက်မခံ “မဂ်ဖေရတ်” ချမ်းသာမှု ပေးတော် မမူပေ။

၎င်းတို့မှာ ၁။ အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ကို သေဖီငြင်းဆန်သူ၊ ၂။ မလိုဝန်တို မိစ္ဆာထားသူ၊ ၃။ ဆွေမျိုးကို အဆက်ဖြတ် သူ၊ ၄။ မာန်မာန် ထောင်လွှားသူ၊ ၅။ မိဘ ၂ ပါးကို အကျူးဇူးမပြုသူ၊ ၆။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို အစဉ်အမြဲသုံးစွဲသူ။ (တရ်ဂီးဗိုကျပ်း)

အဂ္ဂမဟာ သာဝကကြီး အုမရ်သည် သေရည် သေရက် သောက်စားသူများအား ကြိမ်ဒဏ်(၈၀)တိတိ ပေးခဲ့လေ သည်။ “ဟု မစ်ရှ်ကားတိ ကျမ်း၌ဖော်ပြထားလေသည်။

တမန်တော် မြတ် လက်ထက် တွင် အရက်ကို စီရိကံဟိ (ရှာလကာရည်)ပြုလုပ်ပါရစေဟု မေတ္တာရပ်ခံကြသေး၏။ တမန်တော်မြတ်သည် ယင်းသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်း အတိုအ လင်းဘားဖြစ်တော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဘားထား ပါလျက်သမ္မတ ကြီး အုမရ်သခင် လက်ထက်တွင် အချို့ မွတ်စလင်များသည် အရက်သောက်ကြပြန်၏။ ၎င်းတို့အား မေးမြန်းသည့်အခါ ၎င်းတို့က “မုအ်မင်နီ လူတော် လူကောင်းများအဖို့ အရက်

သည် အဘယ်မှာလျှင် ‘ဟရာမ်’ ဖြစ်ပါသည်ဟု ရိုးသားစွာ ပြန်ဖြေကြ၏။ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ် (၅:၉၀-၉၁) တွင် မူးယစ်သေစာ မသောက်သုံးရသည့် အကြောင်း ပါရှိသော်လည်း ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ် (၅:၉၃) တွင်မူ ချွင်းချက်ပါရှိကြောင်း ထောက်ပြကြ၏။ ကုန်အာန် (၅:၉၃) မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။”

“အကြင်သူများသည် အီမာန် သက်ဝင် ယုံကြည်ကြ၏။ ကောင်းမှုများကို ပြုကြ၏။ ၎င်းတို့ အပေါ်၌ ၎င်းတို့စားသုံးခဲ့ကြသည်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစုံတရာ အပြစ်မရှိချေ။”

ထိုအချိန်တွင် (ဆွဟာဗဟ်) သာဝကကြီးများ အမြောက်အမြားရှိနေခဲ့ကြ၏။ ထိုအခါ သမ္မတပြီး အုမရ်သည် သာဝကကြီး အဗဒုလ္လာဟ်ဣဗ်နုအဗ်ဗာစ်ဘက် ကြည့်၍ အဆိုပါ မုက္ခပါဠိတော်၏အလိုသဘော မည်သို့ ရှိသည်ဟု မေးမြန်းရာ သာဝကကြီးက ထိုမုက္ခပါဠိတော်မှာ မူးယစ်သေစာကို မပိတ်ပင် မတားမြစ်မီ အလျင် သေဆုံးသွားခဲ့ကြသော မှတ်စလင်များနှင့်သာပတ်သက်ကြောင်း ပြောပြ၏။ သမ္မတကြီး အုမရ်ကလည်း ထောက်ခံ အတည်ပြု၏။ ထို့နောက် အဆိုပါ မုက္ခပါဠိတော်ကို ချွင်းချက်အဖြစ် သဘောထားပြီး အရက်သောက်သုံးနေကြသော မှတ်စလင်များအား ပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်း “တာရီဗ်တူဗရီကျမ်း” တွင် အကျယ်တဝင့် ပါရှိသည်။

တမန်တော်မြတ် ကွယ်လွန်ပြီး နောက် ဟဇရတ်အဘူဘကရ် သမ္မတအဖြစ် စိုးစံစဉ်က လူတိုင်းမှာ အရက်သောက်

မှုဖြင့် ရှေ့မှောက် ရောက်လာ၏။ သမ္မတကြီးက အရက်
သောက်မသောက်မေးရာ ထိုလူက သောက်ခဲ့ကြောင်း ဖြေ
ကြားခဲ့၏။ သမ္မတကြီးက—

“အစ္စလာမ့်က တားမြစ်ထားသည်ကို အဘယ်ကြောင့်
သောက်ရသနည်း” ဟု မေးရာ ထိုသူက—

“ကျွန်ုပ်သည် အရက်သောက်လေ့ သောက်ထရှိသူများ၏
အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မှတ်စ
လင် ဖြစ်သော်လည်း အစ္စလာမ့်က အရက်ကို ပိတ်ပင်ခဲ့
ကြောင်းမသိ၍ သောက်မိကြောင်း” လျှောက်ထား ခဲ့၏။

ဤအချက်ကို ကြားပြီး သမ္မတကြီး အဘူဘကရ်က ဟဇ
ရတ် အုမရ်ကို စူးစမ်းသော အကြံပေးနှင့် ကြည့်လိုက်၏။
ဟဇရတ် အုမရ်က ဤကိစ္စကို အလီက အဆုံးအဖြတ်ပေးပါ
လိမ့်မည်” ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအမှုကို ဟဇရတ်အလီထံ တင်ပြ
ခဲ့ရာ ထိုသူကို တမြို့လုံးသို့လိုက်လံပြသပြီး ထိုသူအား အရက်
သေစာကို ကုန်အာန်က ပိတ်ပင်ခဲ့ကြောင်းကို အသိပေးခဲ့သူ
ရှိမရှိ မေးမြန်းခဲ့ရာ၊ မည်သူကမျှ မပြောခဲ့ကြောင်း သိရ၍
နောက်နောင် မသောက်စေဘဲပေးပြီး ပြန်လွှတ်ခဲ့၏။

(ဗုဟာရီဂျ်ကျမ်း အပိုဒ် ၉၊ စာမျက်နှာ ၄၇၃)

အလီသခင် သမ္မတဖြစ်လာသောအခါတွင် လူတိုင်းတကြိမ်
နှစ်ကြိမ်(သို့မဟုတ်)သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အရက်သောက်ခဲ့ပါက
တကြိမ်လျှင် ကြိုင်ဒဏ်(၇၀)ဒဏ်ခပ်ရန်၊ လေးကြိမ် မြောက်

သောက်ခဲ့လျှင် ခေါင်းဖြတ်သည် အထိ အရေးယူမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့၏။

(ကဇာနှင့် တိဟာ၊ စာမျက်နှာ ၁၆၂)

တခါက ကဗျာဆရာ နုဂျဂျီမှာ ရမ်ဇန်လမြတ်တွင် အရက်သောက်သည် ဟူသော စွဲချက်နှင့် အလီသခင်ထံမှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ဤစွဲချက်မှာ ခိုင်လုံနေသည်ကို သိရ၍ အလီသခင်က ကြိမ်ဒဏ် ၈၀-ရိုက်စေခဲ့၏။

နောက်တနေ့မနက်တွင် ထပ်မံပြီး ကြိမ်ဒဏ် ၂၀-ရိုက်စေခဲ့၏။ နုဂျဂျီကအဘယ်ကြောင့် ကြိမ်ဒဏ် ၂၀-ပိုရိုက်ရသနည်း၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အရ ကြိမ်ဒဏ် ၈၀-သာ ရိုက်ရမည်မဟုတ်ပါလားဟု မေးခဲ့ရာ အလီသခင်က....

“ရမ်ဇန်လကို အလေးအမြတ် မထားဘဲ ထိုလမြတ်တွင် အရက်သောက်သဖြင့် ကြိမ်ဒဏ် ၂၀-ပိုရိုက်ရကြောင်း” ဖြေကြားခဲ့သည်။

(ဟဇရတ်ဂျာဗီရီမှတဆင့် ခုလိုင်နီ၏တင်ပြချက်)

ဤသည်တို့ကို လေ့လာပါက အစ္စလာမ်ကမ္ဘာ့ယစ်ထုံထိုင်းဘေးဖြစ်စေတတ်သော အရာဟူသမျှကို မလိုလားကြောင်း ၎င်းတို့ကို မည်သို့မည်ပုံ ဟန့်တားပိတ်ပင်ခဲ့ပုံများကို ကောင်းစွာ လေ့လာသိရှိကြပြီဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း (၁၄၁၀) အရင်က တမန်တော် မိုဟမ္မဒ်သခင်၏ မူးယစ်ဆေးဝါး တိုက်ဖျက်ဟန့်တားရေးလှုပ်ရှားမှုမှာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် သူမတူအောင် ထူးခြား အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

လောကမှာ တားမြစ်သောအရက် ဂျိနွတ်မှာခွင့်ပြုသလား
ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် (၄၇:၁၅)တွင်-

“အသျှင်မြတ်၏ အမူတော်ကို လမ်းဆောင်သူတို့
အား ပေးသနားတော်မူမည်ဟု ကံတိတားတော်မူ
သော ဥယျာဉ်တော်၏ ဥပမာကား ဤသို့ဖြစ်၏။ ထို
ဥယျာဉ်တော်၌ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ရေစီးဆင်း
နေသည့် မြစ်ချောင်းများ၊ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်း လတ်
ဆပ် နေသော နို့ရည်ကဲ့သို့ စီးဆင်းနေသည့် မြစ်
ချောင်းများရှိကြ၏။ သောက်သုံးသူတို့ အလွန်နှစ်
သက်ရာဖြစ်သော ချိုမွှေးသော အရက်ကဲ့သို့ စီးဆင်း
နေသည့် မြစ်ချောင်းများ၊ ကြည်လင်သော ပျားရည်
အစစ်ကဲ့သို့ စီးဆင်းနေသည့် မြစ်ချောင်းများလည်း
ရှိကြ၏။ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ ဂျိနွတ်သားတို့ အတွက်
သစ်သီးသစ်ဥအမျိုးမျိုးရှိ၏။ ထို့ပြင် သူတို့၏အသက်
သခင် ကျေးဇူးရှင်၏ အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်တော်မူခြင်း
လည်း ရှိ၏။”

ဟု ဆိုထားပေရာ ယင်း အာယဒ်တော်ကို ဖတ်ရ သူတို့
သည် သေချာစွာ မစဉ်းစားဘဲ “လောကတွင် အရက်ကို
ဟရာမ်အဖြစ်တားမြစ်ပြီး ဂျိနွတ်တွင်မူ အဘယ်ကြောင့်အရက်
ကို ခွင့်ပြုထားသနည်း” ဟု မေးလာကြသည်။ စင်စစ်မေးသူ၏
အပြစ်မဟုတ်ဘဲ ဘာသာပြန်ဆရာအချို့၏ ကျမ်းမြတ် ကုရ်
အာန်နှင့် အရဗီစကား၊ မြန်မာစာပေတို့ကို မကျွမ်းကျင်ခြင်း
တို့ကြောင့် ဖြစ်လာရသော မေးခွန်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်(၄၇:၁၅)တွင် ပါဝင်သော အရက်
ချောင်းဟူသည် လောကတွင်ရှိသော မူးယစ်စေတတ်သော
အရက်ကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်ဘဲ၊ ဤအာယဒ်၏ "အစတွင် ဖေ
ပြထားသကဲ့သို့ "မဆယ်" ဟု ဖေပြထားသည်ဖြစ်ရာ ဥပမာ
စကားမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အမှန်မှာ အရက်ဟု ဆိုလိုခြင်း
မဟုတ်ပဲ "သောက်သုံးသူများအဘို့ နှစ်သက်ဘွယ်ရာ အရသာ
နှင့် ပြည့်စုံသော အရည်" ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်၏။ လောက
သားတို့ နားလည်လွယ်စေသော အမတ သုခများကို လူသား
တို့သည် ဤ ပစ္စက္ခရှိမျက်စိ၊ နား၊ ဝိတ်နှလုံးတို့ဖြင့် မမြင်နိုင်၊
မကြားနိုင်၊ မဘေးနိုင်ကြချေ။ လူသားတို့ အနီးငယ် မှန်းဆနိုင်
ရန်အတွက်ဂျန္နတ်တွင် ခံစားရမည့် အချို့ ပစ္စည်းများကိုသာ
ဖေပြထား၏။ ထိုပစ္စည်းများသည် ဤကမ္ဘာရှိ ပစ္စည်းများနှင့်
အမည် တူသော်လည်း အရည်မတူ၊ အဆင်း တူသော်လည်း
အချင်းကား မတူ။

တဖန် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် (၅၆:၁၂-၂၆) တွင် လည်း
ကျိန္နတ်နှင့်ပတ်သက်၍

“.....ဤလူလင်ပျိုတို့သည် သန်ရှင်းမွန်မြတ်
သော စိမ့်စမ်းရေအပြည့်ရှိသော နေတကောင်း၊ ရေ
ဖလား၊ ရေခွက်များကို ယူလာဆက်သကြလိမ့်မည်။ ဤ
သောက်တော်ရေကို သောက်ခြင်းကြောင့် ဂျန္နတ်သုခ
ဘုံသားတို့ ဦးခေါင်းခဲခြင်း မူးယစ်ခြင်း ရှိမည်မဟုတ်
ချေ။ .....ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သောဂျန္နတ်
သုခဘုံတွင် ပျော်ရွှင် ခံစားရခြင်းကား လူ့ဘောင်
လောကတွင် ပြုကုင့်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အ

ကျိုးဆက်ပင်ဖြစ်ချေ၏။ ဂျပန်ဘုရင်တို့တွင် ဤသူမြတ်
တို့သည် အချည်းနှီး အကျိုးမရှိ၊ သိမ်ဖျင်းသော
စကားရပ်များကို သော်၎င်း၊ ပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့သော
စကားရပ်များကို သော်၎င်း ကြားကြရမည် မဟုတ်
ချေ။ သို့ရာတွင် “ငြိမ်းချမ်းသာယာပါစေသော် ငြိမ်း
ချမ်းသာယာပါစေသော်”ဟူသော အသံကိုသာလျှင်
ကြားကြရပေမည်။”

အထက်ပါ အာယဒ်တော်အရ “အရက်”ဟု လုံးဝပြော
ခြင်းမရှိဘဲ ဘာသာပြန်ဆရာအချို့က အရက်အပြည့်ရှိသော
ရေတကောင်းများဟု ဘာသာပြန်လိုက်သဖြင့် တမျိုးတဖုံ
ဖြစ်သွားရလေသည်။ “ထိုသောက်တော်ရေကို သောက်ခြင်း
ဖြင့် သုခဘုံသားဘို့ဦးခေါင်းခဲခြင်း မူးယစ်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်
ချေ”ဟု ရေးထားပါလျက် အဘယ်ကြောင့် “အရက်”ဟု
ပြန်ဆိုကြရသနည်း။ မူးယစ်ထုံထိုင်းဘေးမဖြစ်ပါက အရက်ဟု
ခေါ်ကြပေဦးမည်လော။ စင်စစ် ယင်းသို့သော စံစားစရာ
အားလုံးမှာ ပမာခိုင်းခြင်းများသာဖြစ်၍ အချုပ်မှာ ငြိမ်း
ချမ်းသာယာမှုသာ အဓိက ဖြစ်ကြောင်း ဤအာယဒ်၌ပင်
ဖော်ပြထားသည်မဟုတ်ပါလား။

အလားတူပင် ကုရ်အာန် (၇၈:၃၁-၃၄) တွင်လည်း

“သူတို့အဖို့ ပြည့်လျှံလျက်ရှိသောခွက်များသည်
၎င်းရှိကြလေသည်။”

ဟု ဆိုထားပါလျက် ဘာသာပြန်ဆရာအချို့သည် “(အ
ရက်ဖြင့်) ပြည့်လျှံလျက်ရှိသောခွက်”ဟူ၍ အပိုထည့်လိုက်ကြ

ပြန်သည်။ စင်စစ် ပြည့်လျှံ လျက်ရှိသောခွက်တွင် ချိုမြိန်သော ယမကာတမျိုးသာ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပေသည်။

ထိုမျှမကသေး ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် (၈၃:၂၂-၂၈) တွင်-

“ကေနိမလဲ့ သူတော်ကောင်းတို့မှာ ထာဝရသုခ၌ ရှိကြပေမည်။ အသင်သည် ၎င်းတို့မျက်နှာများတွင် ငြိမ်းချမ်းမှု၏စိုပြေခြင်းကို မြင်သောအခါ ခွဲခြား၍ သိနိုင်ပေမည်။ ၎င်းတို့သည် သလွန်များ ထက်ဝယ် စံမြန်းကာ ရှုစားလျက် ရှိကြပေမည်။ ၎င်းတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ထားသော (ကြည်လင် သန့်ရှင်းသော) အရက်စစ်တိုက်ကျွေးခြင်းကို ခံကြရပေမည်။ ထို(အရက်) ၏တံဆိပ်မှာ ကတိုးဖြစ်၏။ စင်စစ်သော်ကား ပြိုင်ဆိုင် လိုသူတို့သည် (လိုလား သူတို့သည်) ဤသည်ကိုပင် အပြိုင်အဆိုင်ရယူထိုက်ကြပေသည်။ (လိုလားအပ်ကြ ပေသည်။) ယင်းအရက်၏ ရောစပ်ရာမှာ “တတ်စ်နီမ်” မှဖြစ်၏။ (ယင်း “တတ်စ်နီမ်” မှာ) စမ်းတခုပင် ဖြစ် သည်။ အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်နှင့် နီးစပ်သောသူမွန်သူ မြတ်တို့ကား ယင်း(တတ်စ်နီမ်)မှ ဖြစ်သော ယမကာ ကို သောက်သုံးကြကုန်သတည်း။”

ဤမုက္ခပါဠိတော်တွင် ဂျန္နတ်၌ ဂျန္နတ်သား တို့သည် (ရဟီးက်) ရသာရည်ကို သောက်သုံးကြရမည့် အကြောင်း ဖော်ပြထားတော်မူသည်။ “ရဟီးက်” သည် အလွန်ကြည်လင် သန့်ရှင်းသော “အရက်” ဟူ၍ အာယတ်တော်၌ လုံးဝ မပါ ရှိချေ။ တတ်စ်နီမ်ကိုအထက်(အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်ထံ)မှ လာ

သောရေဟု ပညာရှိတို့အနက်ဖွင့်ကြသည်။ ပညာရှိကြီး အိမာမ်
ရာဇီကမူ “တတ်စိန်မံ” ဟူသည့် “အလ္လာဟ် အသျှင်မြတ်ကို
သိခြင်း” ဟု ရူဟာနီ(ပရမတ္ထ) အမြင်အရ အဓိပ္ပါယ် ကောက်
ယူလေသည်။

စင်စစ်ဘာသာပြန်ဆရာ သာသနာ့ ပညာရှင် တို့သည်
ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်(၃:၆) ကိုမေ့နေကြဟန်တူသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ကျမ်းများအနက် ကျမ်းမြတ်
ကုရ်အာန်၌သာ မိမိကျမ်းကို ဖတ်ရာတွင် အဓိပ္ပါယ်ကောက်
ယူနည်းဥပဒေကို ပေးထား၏။

ထိုအလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်သည် အသင့်အပေါ်ဝယ်
ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူသော အ
သျှင်မြတ်ပင်တည်း။ ထိုကျမ်းမြတ်အနက် မပြောင်း
မလွဲ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပြတ်သား၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်
တမျိုးတစားတည်း ထွက်သော (မုဟ်ကမာတ်) အာ
ယဒ်တော်များလည်း ရှိပေ၏။ ယင်းအာယဒ်တော်
များသည်သာလျှင် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်၏ မူလ
အရင်းခံ အခြေအမြစ်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် တဝအ
ခြားအာယဒ်တော်များ၌ မူကားအဓိပ္ပါယ်ပြားသော၊
ငုံဆောင်တင်ပြသော ဆင်တူရိုးမှားဖြစ်သော (မုတ
ရှာမိဟာတ်) အာယဒ်တော်များလည်း ရှိ၏။ သို့ရာတွင်
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စိတ်နှလုံးတွင် သွေဖယ်ယိမ်းယိုင်မှု
ရှိသောသူတို့မူကား (လူခပင်းတို့အား သာသနာရေး
တွင်) လမ်းမှားစေလို၍၎င်း၊ ထိုအာယဒ်တော်များ
၏အဓိပ္ပါယ်များကို အမှားကောက်လို၍၎င်း၊ ယင်း

ဆင်တူရိုးမှားအာယဇ်တော်များကိုပင် လိုက်နာလိုက်
စားကြကုန်၏။ အမှန်စင်စစ်ယင်းအဓိပ္ပါယ်ပြားသော
အာယဇ်တော်များ၏ မှန်ကန်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်
အလိုသဘောကိုမူကား အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်မှတစ်ပါး
မည်သူမျှမသိချေ။ သို့ရာတွင် ပညာအရာ၌ကျွမ်းကျင်
လိမ္မာရင့်သန်သော ပါရဂူများကမူ အာယဇ်တော်
များ အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား မွေးမြူတော်မူ
သော အသျှင်မြတ်အထံတော်မှပင် ဖြစ်လေရာ ကျွန်ုပ်
တို့သည် ယင်းကျမ်းမြတ်တော်တစောင်လုံးကိုယုံကြည်
ကြပါသည်ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ အမှန်သော်ကား
စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအပြစ်ကင်းသည့် ပညာရှိများမှအပ
အခြားသူများ တရားလမ်းမှန်မရနိုင်ချေ။

ကုရ်အာန် (၃:၆)

အထက်ပါ အာယဇ်တော်အရ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်ကို
မိမိဘတ်ချင်သလို လိုရင် လိုသလိုဆွဲကာ အဓိပ္ပါယ်ပြန်၍ မရ
နိုင်ပေ။ မုတ်ကမာတ်ခေတ် တိကျသော ဗျာဒိတ်တော်များ
သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အခြေခံဖြစ်သည်ဟုအတိအလင်း
မိန့်ဆိုတားပြီး မုတရှာဗီဟားတ် ခေတ် အဓိပ္ပါယ် အမျိုးမျိုး
ထွက်သော ပုံဆောင် တင်ပြသော အာယဇ်တော်များကို
လေ့လာရာတွင် မုတ်ကမာတ် အာယဇ်များ အပေါ်သာ
အခြေခံ၍တွေးခေါ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်
ကိုယ်တိုင် ကုရ်အာန် ဖတ်နည်းနှင့် အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူနည်း
ကိုပါ ပေးထားပြီဖြစ်ရာ တလွဲတချော် ဖြစ်စရာ အကြောင်း

မရှိချေ။ ထိုမျှမက ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် (၁၀:၆၅) အရ “အလ္လာဟ်အသျှင်မြတ်၏ ဗျာဒိတ်စကားများ အနက်ပြောင်းခြင်းမရှိ” ဟု ဆိုထားပါလျက် ရှေ့အာယဇ်နှင့် နောက်အာယဇ် ဆန့်ကျင်သယောင်ယောင် ပြောဆိုရေးသား ဝေဖန်နေမှုများသည် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် အသိဉာဏ် ကင်းမဲ့သူတို့၏အပြုအမူသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် လောက၌ တားမြစ်ထားသော အရက်ကို ဂျန္နတ်၌ရမည်ဆိုသည်မှာ လုံးဝ မဟုတ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်မဲ့သော ပုံပြင် ကုရ်အာန်ကျမ်း၌မပါ

အရက်၏မကောင်းကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားပြောဆိုတတ်ကြသေးသည်။

“တခါက လူတယောက်သည် အပြစ်တခုကို လုပ်မိသည်။ ဤအပြစ်မှ ပပျောက်စေရန် အတွက် သေရည် သေရက်ကို သောက်မလား၊ ဝက်သားစားမလား၊ မိမိ၏ နှုမနှင့် သားမယား အဖြစ် ပေါင်းသင်းမလား စသည်ဖြင့် အမေးခံရသည်။ သည်တော့ ထိုသူက စဉ်းစားသည်။ ဝက်သားဆိုတော့ ဝေးလာဝေး၊ မိမိနှုမနှင့် သားမယားအဖြစ် နေမည်ဆိုတော့ လူမဆန်၊ သည်တော့ အရက်သောက်သည်က တော်ပေသေးသည်ဟု ထင်မှတ်ပြီးလျှင် အရက် သောက်သည်။ လူမှန်းမသိအောင် မူးလာသော အခါ အမြီး စားသည်။ နှုမဖြစ်သူနှင့် ကျူးလွန်သည်။ ဤကား အရက်အကျိုးတည်း” ဟု ရေးသားကြသည်။

ဤသည်မှာ အရက်နှင့်ပတ်သက်၍ ပညာပေးလိုဟန် ရှိသော်လည်း အချို့က “ကိုရမ်ကျမ်းစာ၌ မိမိဖတ်ဘူးသည်” ဟု ရေးကြ ပြောကြလေသည်။ စင်စစ် ဤသို့အဓိပ္ပါယ်မဲ့သော ပုံပြင်သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၌ လုံးဝမပါချေ။ ကုရ်အာန်ကျမ်းစာကို ဖတ်ဘူးသူများအဘို့ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်သွားနိုင်လေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အရက်ကိုလည်း ပြတ်သားစွာ ပိုတ်ပင် တားဆီးသည်။ ဝက်၏ အသားကိုလည်း ကျန်းမာရေးနှင့် မညီညွတ်သဖြင့် လုံးဝမစားရဟု ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် (၅:၃)၊ (၆:၁၄၆) တို့တွင် တားဆီး ပိတ်ပင်ထားသည်။ ထို့အတူ မည်သို့သော အမျိုးသမီးများကို လက်မထပ် နိုင်ကြောင်း ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် (၄:၂၃) တွင် “သင်တို့ မထိမ်းမြားရဟု တားမြစ်ထားသော အမျိုးသမီးများမှာ သင်တို့၏အမိများ၊ သမီးများ၊ နှစ်မအစ်မများ.....” စသည်ဖြင့် အမျိုးသမီးပေါင်း များစွာကို အတိအကျ ဖော်ပြ တားမြစ်ထားလေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့်ဘာသာရေး ကျမ်းစာများမှာမူဤကဲ့သို့ တိတိကျကျဖော်ပြထားခြင်း မရှိပေ။

ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန် ကိုလည်း အတိအကျ အစမှအဆုံး အမှန်တကယ် လေ့လာခဲ့ဘူးခြင်းမရှိပဲ လူအထင်ကြီးစေရန် မိမိကြားဘူးနားဝ ပုံပြင်များကို မိမိကုရ်အာန်၌ ဖတ်ဘူးသည်ဟု ရေးကြ၊ ပြောကြသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်ဆေးလိပ် မည်သို့ဆက်စပ်နေသနည်း

မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲသူတို့ အဘို့ လူ့မြင်ကွင်းတွင် ပင် အလွယ်တကူ အသက်သာဆုံး သုံးနိုင်သော ပစ္စည်းမှာ ဆေးလိပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆေးလိပ်စီးကရက်တို့တွင် ဘိန်းဖြူစီးကရက် ဆေးခြောက်စီးကရက်၊ ယခုနောက်ဆုံး ဘီယာစီးကရက်ပင် ပေါ်နေလေပြီ။ စီးကရက် ဆေးလိပ်တို့တွင် ဘိန်းဖြူ ဆေးခြောက်တို့၏အန္တရာယ် ကင်းသည်တားဦး၊ သူ၏ပင်ကိုယ်၌ပင် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်ကဲ့သို့ ချက်ခြင်း ဒုက္ခမပေးသော်လည်း အနည်းငယ်ကြာပါက စိုးရိမ်ဘွယ်အန္တရာယ်များ ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ မူးယစ်ဆေးဝါးတိုက်ဖျက် နှိမ်နင်းရေး အဖွဲ့၏ စာတန်းတစောင်တွင် ဘိန်းဖြူစွဲနေသူအားလုံး၏ (၉၇) ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဆေးလိပ်သောက်သူများဖြစ်၍ အားလုံးလိုလိုပင် ဘိန်းဖြူကို ဆေးလိပ်တွင် ထည့်သောက်ခြင်းဖြင့် အစပြုခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပေသည်။

ဆေးလိပ်အန္တရာယ်

ဆေးလိပ် သို့မဟုတ် စီးကရက်အငွေ့ ထဲတွင် ကတ္တရာစေး၊ နှစ်ကိုတင်၊ ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုဒ်၊ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဆိုက်ရာနိုက်၊ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုဒ်ဓာတ်များသည် ရှူရှိုက်သွင်းလိုက်သည့်အခါ အဆုတ်ထဲမှတစ်ဆင့် သွေးထဲသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပြန့်နှံ့ သွားသည့်အတွက် အဆုတ်သာမက အခြားအင်္ဂါစပ်များကိုပါ ထိခိုက်စေနိုင်၏။ ယင်းဆေးလိပ်

အငွေ့များသည် အာရုံနှင့် ခံတွင်းမှသွေးထဲသို့ ပြန့်ဝင်နိုင်ရာ ဆေးလိပ် ဖွာရုံဖွာသည့် ရှူရှိုက်သူထက် ရောဂါ အဖြစ် နည်းသော်လည်း လုံးဝမသောက်သူနှင့် စာလျှင် ရောဂါပို ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ဆေးလိပ် အခိုးအငွေ့များ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ အဝင်နည်းရန် ရည်ရွယ်၍ အစီခံများကို စီးကရက်နှင့် ဆေး ပေါ့လိပ်များတွင် တပ်ထားကြ၏။ အစီခံပါသည့် စီးကရက်၊ ဆေးပေါ့လိပ်သည် မပါသည့် စီးကရက် ဆေးပေါ့လိပ်ထက် အငွေ့များ အထွက် နည်းရုံသာ နည်းသည့် အတွက် လူကို ဥပါဒ်ပေးနိုင်သေးကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရပေသည်။

ဆေးလိပ်ကြောင့် ၁။ နှလုံးသွေးကြောပိတ်ရောဂါ

၂။ သွေးတိုးရောဂါ

၃။ နှလုံး သွေး ခုန် မမှန်သည့် ရောဂါ

၄။ သွေးလွှတ်ကြော များ ကျဉ်း မြောင်းသည့် ရောဂါ

၅။ အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါ

၆။ ရင်ကျပ်ရောဂါ

၇။ ပန်းနာရောဂါ

၈။ အဆုတ်ပွဲရောဂါ

၉။ ဆီးအိမ် ကင်ဆာရောဂါ

၁၀။ လျှာနှင့် နှုတ်ခမ်းကင်ဆာ ရောဂါ

၁၁။ မျက်ကြောသေရောဂါ

၁၂။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး၊ ကာမ

အားနည်းရောဂါနှင့်

အစာအိမ်နှင့် အူသိမ်ဝတွင် အနာပေါက်လျှင် စီးကရက်
သောက်သောကြောင့် အဖန်တလဲလဲ ပြန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်
သောက်သော မိခင်တို့ရက်မစေ့ပဲ မီးဖွားလွယ်ပြီး ဖွားမြင်
သည့် ကလေးမှာလည်း ခန္ဓာကိုယ် သေးငယ်ကာ လူစဉ်
မမှီဘဲရှိတတ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်တတ်လေသည်။ ဆေးလိပ်
သောက်တတ်သောသူသည် ခန္ဓာကိုယ်လှုပ်ရှားမှု ပေးသည့်
အခါ ကြုံ့ခိုင်မှုနည်းပြီး မောတတ်လေသည်။ အားကစား
သမားများ အဘို့ ဆေးလိပ်ကို လုံးဝ ရှောင်ရ လေသည်။
ဆေးလိပ်သောက်သောကျောင်းသားသည် မသောက်သော
ကျောင်းသားထက် အခြေအနေခြင်း တူလျှင် ဥာဏ် ပိုထိုင်း
လေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါရောဂါများဖြစ်သည့် နှုန်းမှာ ဆေး
လိပ်သောက်လျှင် သောက်သလိုတိုးလာ၏။ တနေ့ ၁၅-လိပ်
သောက်သူသည် တနေ့ ၅-လိပ် သောက်သူထက် ပိုဖြစ်လေ
သည်။ စီးကရက် သောက်သူမှာ ဆေးပြင်းလိပ်၊ ဆေးတံ
သောက်သူထက် အခြေအနေပိုဆိုး၏။ ဆေးတံနှင့်ဆေးပြင်း
လိပ် သောက်သူများမှာ ဆေးလိပ် အခိုးအငွေ့များကို ရှူ
ရှိုက်ခြင်း မပြုတတ်ကြသဖြင့် နှုတ်ခမ်းနှင့်လျှာတွင် ကင်ဆာ
ပိုဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆေးပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာအရင့်
ဆုံးအဖွဲ့ကြီးတရပ် ဖြစ်သည့် လန်ဒန် မြို့ရှိ တော်ဝင် သမား

တော်ကြီးများ အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာတွင် “ဆေးလိပ်သောက်ရင်း သေကြမလား”ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည့်ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့လေသည်။

ယင်းအဖွဲ့ကြီးက ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းကြောင့် လူတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို မည်သို့ထိခိုက်စေသည်ကို ဝေဒနာရှင် အမျိုးမျိုးတို့၏ ရောဂါသမိုင်းကိုယူပြီး လက်တွေ့သုတေသနပြုခဲ့ကြရာ၌ နှစ်ပေါင်း ၁၅-နှစ် အတွင်း ဤ အစီရင်ခံစာသည် တတိယအကြိမ် တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ပြီး ဆေးလိပ်၏အန္တရာယ်ကြီးမှားပုံကို ပြတ်သား ပြင်းထန်စွာ ရေးသားထား လေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်၌ ဆေးလိပ်သောက်သူ ၂၂-သန်းခန့်ရှိရာ၌ ၁၉၇၄-ခုနှစ်က ဆေးလိပ်ကြောင့် ဖြစ်သွားသော ရောဂါ ဝေဒနာများဖြင့် သေရသူမှာ အသက် ၃၅-နှစ် အထက်ကျား-မ စုစုပေါင်း နှစ်သိန်းကျော် ရှိခဲ့သည်ဟု စာရင်းဇယားဖြင့် တင်ပြထားလေသည်။ သေသူစာရင်း အစုစု၏ သုံးပုံတင်ကျော်သည် ဆေးလိပ်ကြောင့် သေရသည် ဟုလည်း ဆက်လက် ဖော်ပြထားသည်။ ဆေးလိပ်ကို စွဲစွဲလန်းလန်းသောက်ရှူသူသည် စီးကရက်တလိပ်သောက်တိုင်း သက်တမ်းငါးမိနစ်ခွဲတိတိတိုရသည်ဟု အစီရင်ခံစာက ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်။

ဆေးလိပ်၏ အန္တရာယ် ကြီးမား လွန်း၍ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ဆေးလိပ်ရှူရာ၌ ပါရှိသော နှစ်ကိုတင်း ဓာတ်သည် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ မည်သည့် အိမ်အပိုင်းကို မဆို အန္တရာယ်ဖြစ်စေပါသည်။ နှစ်ကိုတင်းဓာတ်ကိုထုတ်ပြီး အ

ကြောဆေးအဖြစ် လူတယောက်ကိုထိုးပေးလျှင် သေနိုင်သည် အထိ အန္တရာယ်ကြီးမားပါသည်။

ကံလေးများ အသေမွေးခြင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်အင်္ဂါမစုံ မလင်ပဲ့ မွေးဖွားခြင်းတို့ ဖြစ်ပွားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တွင် ယောက်ျားများ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းနှင့် မိခင်များ ပဋိသန္ဓေ ကာလ၌ ဆေးလိပ် သောက်ခြင်း တို့ သည်လည်း တစိတ်တဒေသ ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု (၁၂) နှစ် တာမျှ ဒေါ်လာရှစ်သန်း အကုန်အကျခံ၍ သုတေသနပြု လေ့လာ ခဲ့သော အနောက်ဂျာမနီ သုတေသန ကုမ္ပဏီတခု၏ အစီရင် ခံစာတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ဤမျှအန္တရာယ်များသဖြင့်လည်း ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများတွင် စီးကရက်ဘူးများ၌ “ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် သောက်သူ ကို ဘေးဥပါဒ်ပေးနိုင်၏” ဟု ဥပဒေအရ သဘို့ပေးစာတမ်း များ ထည့်သွင်း ပေးရ၏။

ယခုခေတ်တွင် မူးယစ် ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော အရာဆိုသည်မှာ အရည်၊ အဖတ် အမှု သာ မက အငွေ့ လည်း ဖြစ်နေပေပြီ။ အကယ်၍ သူ့ထက် ဆန်းပြားသော ပစ္စည်း ပေါ်လာပါကလည်း ရှောင်ရှား တိုက်ဖျက်ရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

အဟ်လေ ဟဒီးစ်များ အုပ်ချုပ်သော စအူဒီ အာရေဗျ နိုင်ငံတွင် မှတ်စလင်များ ဆေးလိပ်သောက်ခွင့်မရှိပါ။ မက္ကာ၊ မဒီနာတွင် ဆေးလိပ်မှာ ဟနမ်ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့ ပညာရှိများက “မကရူ”ဟု ယူဆကြသည်။ စာရေးသူအနေ ဖြင့် အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ် ပေးရမည် ဆိုပါက ခလေး

ငယ်များအဘို့ ဆေးလိပ်သည် ဟရာမ် (လုံးဝမသုံးစွဲအပ်) ဟု တားမြစ်ရပေလိမ့်မည်။ လူကြီးများအတွက်မူ လုံးဝမသော ကံက အကောင်းဆုံးဖြစ်သော်လည်း ဆေးလိပ် လျှော့သောက်ရန်နှင့် မရှိကံဘဲ ပွာရုံသာပွာပြီး တဖြေးဖြေး ဖြတ်သွားရန် တိုက်တွန်းလိုပေသည်။

ဆေးလိပ် သောက်ခြင်းဖြင့် ငွေကုန်ခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ရခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ရသည့်အတွက် ကုသရာ၌ ငွေကုန်ကြေးကျ ခံရခြင်းတို့ကြောင့် ငွေကြေးဖြုန်းတီးမှုသဘော သက်ရောက်သည်။ ဆေးလိပ်မီးပေါက်၍ အဝတ်အစားများပစ်ရခြင်း၊ ဆေးလိပ်မီးကြောင့် ရပ်ကွက်များ မီးလောင်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ရသည်။ အစ္စလာမ်သည် ဖြုန်းတီးမှုကို အလွန်တားမြစ်သည်။ လုံးဝမလိုလားပေ၊ စီးပွားရေးအရလည်း ထိခိုက်သည့် မဟုတ်ပါလား။

စုံပေါင်းတိုက်ဖျက်ကြပါစို့။

“လူ့လောကတွင် ဆေးစွဲရသည်ထက် ပျော်စရာကောင်းသည်မရှိ” ဟု အချို့လူငယ်တို့ လဲမှားစွာ ခံယူထားကြသည်။ ပျော်သည် မပျော်သည်ကိုတော့မသိ လူမှုဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေကြသည်မှာ အမြင် အတွေ့ စုံနေလေပြီ။ အပျော်ကြူးပြီး ဇာတ်သိမ်းမလှကြသူတွေလည်း အနန္တဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်သို့ မရောက်မီကပင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ များစွာ၌ ဘိန်းစွဲ နေသူများ တိုးပွားလျက် ရှိပြီး ၁၈၉၀-ခုနှစ်၌ ဖိလိပိုင်ကျွန်းသည် အမေရိကန် အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ လွှဲပြောင်းရောက်ရှိ သွားသည့် အခါ၌ ဖိလိပိုင်

ကျွန်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများ၌ ဘိန်းရှူသည့် ဓလေ့ဆိုး ပြန့်ပွားလျက်ရှိသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ၎င်းဓလေ့ဆိုးကို တိုက်ဖျက်နိုင်ရေး အတွက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မူးယစ်ဆေးဝါး တားဆီးရေးလုပ်ငန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ရန် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

ယင်းနောက် ၁၉၀၉-ခုနှစ်တွင် ၁၄-နိုင်ငံ ပါဝင်သော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဘိန်းကော်မရှင် ဆွေးနွေးပွဲ တရပ်ကို ရှန်ဟိုမြို့၌ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲ၌ ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းနှင့် အခြား အရှေ့ဖျားနိုင်ငံများတွင် ကူးစက် ပြန့်ပွားလျက်ရှိသည့် ဘိန်းရှူသော ဓလေ့ဆိုးတို့ကို တိုက်ဖျက်ရန်ဆွေးနွေးရုံသာ ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၁၂-ခုနှစ်တွင် နယ်သာလန်နိုင်ငံ၌ ဟေ့ဂ်ဘိန်းညီလာခံကျင်းပမှုသာ ဘိန်းထုတ်လုပ်မှု၊ ကုန်သွယ်မှုနှင့်ဖြန့်ဝေမှုများကို ပူးပေါင်း၍တားဆီးကြရန် နိုင်ငံတိုင်း၌တာဝန်ရှိကြောင်း။ မူးယစ်ဆေးဝါး ထိန်းချုပ်ရေးကို တရားဝင် လုပ်ဆောင် သင့်ကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး ဘိန်းကို ဆေးကုသမှုနှင့် သိပ္ပံသုတေသန လုပ်ငန်းများ အတွက်သာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဝေရန် ကန့်သတ်ခဲ့သည်။

ပထမကမ္ဘာစစ် အပြီး၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သောနိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးက ဘိန်းကို ဆေးပညာ အတွက်သာ ထုတ်လုပ်ရန် ဟူသော သဘောတူညီချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် အကြံပေးပေါ်မတီတခုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ယင်းကော်မတီသည် တကမ္ဘာလုံး၏တရားဝင်လိုအပ်သောပမာဏထက် ဘိန်းထွက်ရှိမှုက များစွာပိုနေကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ၁၉၂၅-ခုနှစ်တွင် ဂျီနီဗာမြို့၌ ဘိန်းညီလာခံကို ကျင်းပခဲ့

သည် ယင်းညီလာခံ၌ ဘိန်းဖြန့်ဖြူးမှုကိုထိန်းချုပ်နိုင်ရန် ဘိန်းထုတ်လုပ်သော နိုင်ငံများမှ အစိုးရများအား ဘိန်းအရောင်းအဝယ်စာရင်းဇယားများ တားရှိရန် အဆိုတင်သွင်းခဲ့သည်။ ၁၉၃၁-ခုနှစ်၌ ကျင်းပခဲ့သောဒုတိယအကြိမ်ဂျီနီဗာညီလာခံတွင် နိုင်ငံတိုင်း၌ တရားဝင်လိုအပ်သော ဘိန်းအရေအတွက်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်နှင့် ဘိန်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် ကုန်သွယ်မှုတို့ကို ကန့်သတ်ရန် နည်းလမ်းများရှာဖွေခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့် နောက်ပိုင်း ၁၉၄၅-ခုနှစ်၌ ကုလသမဂ္ဂ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အခါတွင် “မူးယစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ကော်မရှင်”ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ၁၉၅၃-ခုနှစ်၌ မူးယစ်ဆေးဝါး ကုန်ကြမ်းများ ထုတ်လုပ်ခြင်းကို တားဆီးရန် မူကြမ်းကို လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ ၁၉၆၁-ခုနှစ်၌ မူးယစ်ဆေးဝါး ညီလာခံတစ်ခု ထပ်မံကျင်းပခဲ့ရာ ယင်းညီလာခံ၌ ရှိနှင့်ပြီးသောသဘောတူညီချက်များ၊ စည်းမျဉ်းများကို ပေါင်းစည်းခဲ့သည်။ “အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မူးယစ်ဆေးဝါး ထိန်းချုပ်ရေး ဘုတ်အဖွဲ့”ကို ၁၉၆၄-ခုနှစ်၌ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ “မူးယစ်ဆေးဝါး ထိန်းသိမ်း ကွပ်ကဲရေးဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ ရံပုံငွေအဖွဲ့”ကို ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပြီးသည့်နောက်ကမ္ဘာအဝှမ်း မူးယစ်ဆေးဝါးပပျောက်ရေး လုပ်ငန်းများကို အင်တိုက်အားတိုက်လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ယင်းအဖွဲ့သည် မူးယစ်ဆေးဝါး တိုက်ဖျက်ရေး အတွက် စီမံကိန်း (၇၉)ခု ချမှတ်၍ နိုင်ငံ များစွာမှ အစိုးရများနှင့် ပူးပေါင်းပြီးလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ တနှစ်ထက်တနှစ် စီမံကိန်း

များကို ငွေကြေးများစွာတိုး၍ အကုန်အကျ ခံကာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅-ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၆-ခုနှစ် တို့တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာခြောက်သန်းကိုးသိန်း အသီးသီး အကုန်အကျ ခံပြီး ၁၉၇၇-ခုနှစ်တွင် ၁၀-သန်း အကုန်အကျ ခံကာ မူးယစ်ဆေးဝါးတိုက်ဖျက်ရေးကို လုပ်ဆောင်ရန်လျာထားခဲ့သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးများကို ယခင်က ယစ်မျိုးဥပဒေများဖြင့်သာ တားဆီး ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဥပဒေမဲ့ ထုတ်လုပ်ပြီး ရောင်းဝယ်သုံးစွဲမှုများ တိုးပွားလာသောအခါ၌ ထိရောက်စွာ အရေးယူနိုင်ရန် မူးယစ်ဆေးဝါးဥပဒေများကို နိုင်ငံတကာက ပြဌာန်း ခဲ့ကြသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးဥပဒေများ ချမှတ်ခဲ့သော်လည်း ဘိန်းစိုက်ခင်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်မှသာ မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်ကို အမြစ်မှ တတ်လှန်နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ဘိန်းတိုက်ဖျက်ရေးစီမံကိန်းများတွင် စိုက်ခင်းများ ဖျက်ဆီးရေး လုပ်ငန်းကို ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း ဘိန်း ပပျောက်ရေးနှင့် အစားထိုးသီးနှံများ၊ စိုက်ပျိုးရေး စီမံကိန်းများကို ၁၉၆၅-ခုနှစ်မှ စတင်ချမှတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် စိုက်ခင်းများ ပပျောက်ရေး အတွက် ဘိန်းစိုက်သော ဒေသ များတွင် ၁၉၇၅-ခုနှစ်၌ ကော့ကရိး စစ်ဆင်ရေး၊ မဲလုံး စစ်ဆင်ရေး၊ နှင်းပန်း စစ်ဆင်ရေး နှင့်ဇင်နူး စစ်ဆင်ရေးများကိုလည်း ကောင်း၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ပေါက်ပန်း စစ်ဆင်ရေး၊ ထွမ်ရမ်းစစ်ဆင်ရေး၊ ငရဲပန်းစစ်ဆင်ရေးနှင့် ဒေသန္တရစစ်ဆင်ရေးများကိုလည်းကောင်း တပ်မတော်၊ ပြည်သူ့ရဲဒေသ

ပါတီ၊ ကောင်စီနှင့် ပြည်သူတို့ ပူးပေါင်းပြီး ဘိန်းစိုက်ခင်းများကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၅-၇၆ ခုနှစ် စိုက်ပျိုးရာသီတွင် ဘိန်းခင်းကေပေါင်း ၈,၁၅၉ ကို ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင်လည်း ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅) ရက်နေ့ထိ ဘိန်းခင်းကေပေါင်း ၂,၆၉၉ ကေကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မူးယစ်ထုံထိုင်း ဘေးဖြစ်စေတတ်သော ဥပဒေတချပ် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပြီး ပြတ်သားပြင်းထန်စွာ အရေးယူလျက်ရှိသည်။

ဘိန်းကုန်ကူးကြခြင်းကြောင့် မူးယစ်ဆေးဝါးများ ကမ္ဘာအနှံ့ ပြန့်နှံ့ကုန်ပြီး လူငယ်လူရွယ်များစွာ အညွန့်တုံး ပျက်စီးကုန်ကြရသဖြင့် ဘိန်းကုန်ကူးသည့် လုပ်ငန်းကိုလူတို့ စက်ဆုတ်၍ ရှောင်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ဘိန်းကုန်ကူးသူ ဝိသမလောဘသားများသည် မိမိတို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက် အမြတ်အစွန်းများစွာ ရရှိရေးကိုသာ ရှေးရှုပြီး ဥပဒေ ပြင်ပမှ ဂိုဏ်းများဖွဲ့လျက် ဘိန်းကုန်ကူးလျက် ရှိကြသည်။ ယင်းကြောင့် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများမှ ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ဘိန်းကုန်ကူးခြင်းကို တားဆီးနိုင်ရေးအတွက် ဘိန်းမှောင်ခိုဂိုဏ်းများ၊ ဟီးရိုးအင်း မှောင်ခိုဂိုဏ်းများကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြိုခွဲလျက်ရှိသည်။ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်များကိုလည်း ဖမ်းဆီးပြီး ဥပဒေအရ အရေးယူလျက်ရှိသည်။

ဘိန်းစိုက်ခင်းများ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ကုန်ကူးသူများအား ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်းတို့အပြင် မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲနေသူများအား ဆေးကုသပြီး လူမှုရေးဘောင်အတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် လှုပ်ရှားနိုင်ရန် ပြုလုပ်ပေးမှသာ မူးယစ်

ဆေးဝါး ပြဿနာကို နှိမ်နင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံများစွာ၌ကုလသမဂ္ဂ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့၏အကူအညီဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲသူများအတွက် ကုသရေးစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ကာ ဆေးကုသပေးလျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း ရန်ကုန် စိတ်ရောဂါကု ဆေးရုံကြီးနှင့် မန္တလေး ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီး၊ တောင်ကြီးစပ်စံထွန်းဆေးရုံ၊ မြစ်ကြီးနား၊ ပူတာအို၊ လားရှိုး၊ ကျိုင်းတုံ၊ ဗန်မော်မြို့များရှိပြည်သူ့ ဆေးရုံစသည်တို့တွင်ဆေးစွဲသူများအား မှတ်ပုံတင်စေပြီး ဆေးကုသပေးလျက်ရှိသည်။

○ “မှတ်စလင်မွန်လျှင် မကောင်းမှုကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဝိုင်းဝန်း ဟန့်တားရမည်။”

○ မကောင်းမှုကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဟန့်တားပါ။ ယင်းသို့မပြုလုပ်နိုင်ပါက နှုတ်ဖြင့်ပြော၍ ဟန့်တားရမည်။ သို့မဟုတ်ပါက စိတ်အတွင်းမှ ရှု့ချရမည်။ ယင်းသို့ စိတ်အတွင်းမှ ရှု့ချခြင်းသည် အနိမ့်ဆုံးသော အီမာန်ဖြစ်သည်။” (ဟဒီးစ်)

တမန် တော် မြတ်က ယင်း သို့ မိန့်ဆို ခဲ့သည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်(၃:၁၀၄) ကလည်း—

“အသင်တို့တွင်အဖွဲ့အစည်းတခုရှိရပေမည်။ထိုအဖွဲ့အစည်းသည် (လူသား တို့အား)ကောင်းရာ ဘက်သို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ကောင်းမြတ်သော အရာ များကို ညွှန်ကြား ပြီးမကောင်းမှုများမှ ခြစ်တားကြရမည်။ဤသို့

သောသူများသာလျှင် လုံးဝ အောင်မြင်မည့်သူများ
ဖြစ်ကြပေသည်။”

ဟု ဗျာဒိတ်ပေးထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ “လူနုစို့လူ့ ပတ်ဝန်းကျင်
သာယာစံပြောရေးကို တံဝန်ယူရမည့် သူ့ဘွဲ့ မှတ်စလင်ဖြစ်
သည်။” မှတ်စလင် ရှိသည် တကမ္ဘာလုံး အတိုင်းအတာ
နှင့် တိုက်ဖျက်နေသော မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ်ကို သက်
ဆိုင်ရာ တာဝန် ရှိသူများ၊ ပြည်သူ့ ပြည်သားများနှင့် အတူ
လိုအပ်သည့်ကူညီမှုများပေးကာ ဝိုင်းဝန်း ကာကွယ် ဟန့်တား
ကြရပေမည်။

မူးယစ်ဆေးစွဲနေသူ မည်သူ့ကိုမဆို တွေ့ရှိလျှင် ပထမဦးစွာ
နှုတ်အားဖြင့် ပညာပေး ဆွေးနွေးပြီး မူးယစ်ဆေးဝါး ပြတ်
သွားအောင် ပြုပေးပါ။ ဤသို့အပြုနည်း မရလျှင် ဥပဒေအရ
ထိရောက်စွာ ဖော်ထုတ်အရေးယူမှုပြုပေးကြပါ။ မိဘများနှင့်
အတူ ပလီဆရာများ၊ ဂေါပက လူကြီးများ၊ ဘာသာရေး
အသင်းအဖွဲ့များမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သာသနာ့ပညာရှိများ အား
လုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်မို့ ၊ ဝိုင်းဝန်း တားဆီး ဟန့်တားကြ
ပါစို့.....။

ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ကြပါစေ-

ကေတ-မောင်သဲနီ

(၁၉၇၈-ခုနှစ် မေလ ၁၆-ရက်)